

اللهم کن لولیک الحجه بن الحسن

صلوات علیه وآئته فی هذه ساعه و فی کل الساعه

ولیا و حافظنا و قائدا و ناصرا و دلیلا و عینا، حتی تسکنه ارضک طوعا و تمتعه فیها طویلا

بحث ما امام مهدی در ادعیه و زیاراته.

نکته‌ی اول: مفهوم دعاست

دعا یعنی چه؟ خواندن، دعوت کردن، سوال کردن، خواستن، طلب چیزی از خدا.

دعا اصلش "أَرَعَبْتُ إِلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ" دعا رغبت به سوی خداست، ما تو قرآن می‌خوانیم "إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ" (توبه آیه ۵۹) ما به سوی خدا رغبت داریم، "اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغَبُ إِلَيْكَ" تو دعای افتتاح می‌گیریم، دعا رغبت به سوی خداست، دعا تو عبادات از همه‌ی عبادات با فضیلت‌تره، کنار اینکه مغز عبادته، کنار اینکه "يَزِدُّ الْقَضَاءُ الْمُبْرَمَ" بر آدم یک چیزی رو نوشتن دعا عوضش می‌کنه، یعنی برای شما مقدر کردن اتفاقی بیفته، حتی تو روایت داریم مثلا الان شما به ذهنت می‌خوره می‌خواهی بیفتی زمین، یا بچه ای داره از بالا میاد همین جوری به ذهنتون خطور می‌کنه الان بچه میفته، میگی خدایا بچه رو حفظ کن، روایت داریم گاهی بلایی که به ذهن آدم میاد، او دعایی که میاد اون بلا رو دفع می‌کنه، یعنی می‌گه این بلایه که باید بیاد، اما دعای تو بلا رو دفع کرد، یعنی دعا تغییر دهنده است، برای ما نوشتن فلان اتفاق تو زندگیمون میفته، عوض کننش دعاست.

با همه‌ی فضائل باز جمله‌ای داریم که "وَ إِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ" (بقره آیه ۱۸۶) جواب میدم "إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي" (غافر آیه ۶۰) اون کسی که دعا نمی‌کنه متکبره.

با همه‌ی این مقدمات، دعا بین همه‌ی عبادات از همه فضیلتش بیشتره، حتی از قرآن، آمد نزد نبی خاتم گفت من یک وقت محدودی دارم قرآن بخونم یا دعا، گفتن هر دو خوبه، سه بار پرسید فرمودن اگر وقتت محدوده اون وقت محدود و به دعا بگذرون، با فضیلت‌ترین عبادت دعاست. کل نماز کلیدش سوره‌ی حمد، مهم‌ترین ذکر نماز سوره‌ی حمد و سوره‌ی حمد، دور یک دعا می‌چرخه اون دعا "إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ" یعنی عصاره‌ی نماز طلب هدایته، اصلا ما نماز می‌خوانیم تا به خدا بگوییم خدایا دست ما رو بگیر.

والاترین ذکرِ عالم هستی چیه؟ صلوات

والاترین ذکرِ عالم هستی هم در قالبِ دعاست، نگفتن "لا اله الا الله" در اذکارِ نگفتن "لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلا بِاللّهِ" اینها هم خیلی فضیلت داره، بعد جالبه صلوات رو تو قالبِ دعایی تعریف کردن، "اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ.." باز از خدا طلب می‌کنیم ای خدا درود بفرست به طورطبیعی همه چیزبه دعا برمی‌گرده، این اهمیت دعا.

چرا دعا این همه فضیلت داره؟ دعا فقر انسان رو نشون میده، اصلا دعا فقیر بودن ما رو جا میندازه، خدا تو قرآن میگه "أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ" (فاطر آیه ۱۵) شما فقیر به سوی خدااید، شما تو دعا واقعا به خدا می‌گید من به تو نیازمندم، آدم به خودش غرّه نمی‌شه، متکبر نمی‌شه، برای خودش خیلی جاخالی باز نمی‌کنه، میگن عظمتِ دعا در این است که فقر انسان تو دعا تجلی پیدا می‌کنه.

زیارت یعنی چه؟

زیارت میگن از زور گرفته شده، اصل زیارت زوره، میگن زیارت یعنی "الْعُدُولُ عَنِ الْغَيْرِ" زور یعنی از غیر روی گردان شدن، عدول از غیر، زیارت یعنی چه؟ یعنی از همه روی گردان شدن و فقط به مزور (زیارت شونده) توجه کردن. ما می‌گیم زیارت جامعه کبیره می‌خوانم یعنی فقط به امام توجه دارم، می‌گیم من می‌روم زیارت امام رضا (علیه‌السلام) یعنی از همه روی گردانم، فقط به امام توجه دارم، میگی دارم زیارت عاشورا می‌خونم یعنی از همه جدا شدم فقط به تو توجه دارم...

بعضی روان‌ترش کردن، گفتن زیارت یعنی دیدار. دیدارم غلط نیست که بعضی از بزرگواران گفتن زیارت دیدار با قصده، قصدش همین توجه است.

"عُدُولُ عَنِ الْغَيْرِ" درست و دقیقشه یعنی چی؟ یعنی من حرم امام رضا (علیه‌السلام) می‌روم نمیگی می‌روم دیدار، میگی می‌روم زیارت یعنی از همه روی گردانم، یه جورایی از خودمم روی گردانم فقط به او توجه دارم، او چی می‌خواد؟ یا اگر خواسته‌ای دارم بر اساس دغدغه‌ی مزوره، اونیه که به زیارتش می‌روم. شما میگی من می‌روم حرم امام رضا (علیه‌السلام) می‌گم رزق حلال، عمر با برکت، بچه ام سالم باشه، اینا همه دغدغه‌های اونیه که به زیارتش رفتیم، میگن تو وقتی میری حرم، دور خودت نمی‌چرخه! به تعبیری: **دو زانو می‌شین میگی امام تو چی می‌خوای؟** شما الان بلند میشید مثلا روز جمعه‌ست برای نهار میرید خونه‌ی پدرتون یا خونه‌ی بزرگی یا عصر میرید به بزرگی سر می‌زنید، بهش که دستور نمی‌دید، نمیره آدم پیش پدرش بشینه بابا این کارو بکن، نمیگه بابا من اومدم بهت سر بزخم ده تا امرم بکنم. کنار بابا می‌شینم، بابا اگر امری دارید بگید من انجام بدم. شما هم میری خدمت بزرگی،

خدمت مرجعی، خدمت عالمی، خدمت عارفی، خدمت بزرگی، امر نمی‌کنید که! دستور نمی‌دید که! میریم ببینیم او چی میگه، او چه خواسته‌ای داره... میگن تو زیارت، تمام توجه باید به مزور باشه که او چی می‌خواد، میرم حرم همش تو این فکر باشم امام رضا(علیه‌السلام) چی می‌خواد.

زیارات و دعاهای مهدوی مفاتیح الجنان

تو مفاتیح‌الجنان، حدود بیست دعا و زیارت در مورد حضرت حجت(عج‌الله‌تعالی فرجه‌شریف) ذکر شده.

من فقط اشاره‌ای می‌کنم، اسم این بیست دعا رو میگم و بعضیش رو رد میشم. دعای اولی که تو مفاتیح آمده:

زیارت روز جمعه‌ست.

دوم **صلوات ضراب اصفهانی** تو اعمال روز جمعه آمده، آخرین عمل روز جمعه‌ست، سیدابن طاووس میگه اگر به جهت عذری ترک کردی تعقیب عصر جمعه را، پس ترک مکن این صلوات را... وقت نداریم واردش بشیم بردارید خودتون ببینید سه چهار صفحه‌ست، انصافا پر محتوا و مهدویه.

دعای بعدی **دعایِ اِلَهِی عَظْمُ الْبَلَاءِ**

إِلَهِی عَظْمُ الْبَلَاءِ سه بار در مفاتیح آمده، یک بار بعد از نماز حضرت آمده، یکبار تو فصل هفتم آمده، و یکبار هم تو آداب سرداب. دو جاش **اللَّهُمَّ عَظْمُ الْبَلَاءِ**، تو فصل هفتم مفاتیح اِلَهِی عَظْمُ الْبَلَاءِ، یه کمی با هم تفاوت داره. شما که دوره‌ی مهدویت آمدید، یکبار یک کسی جای دیگه‌ی مفاتیح رو براتون میاره میگه این با اونیه که ما می‌خونیم یه کمی فرق داره، برداشت بنده اینه که سه تا نقل به یک جریان برمی‌گرده اما تو نقل روایت چون راوی چه بسا متعدد نقل می‌کرده یک اختلاف نقل هست.

اما دعای اِلَهِی عَظْمُ الْبَلَاءِ یک جریان داره:

یک کسی بود براش حکم قتل نوشته بودن و بنا بود اعدام بشه، این فرار کرد آمد بغداد، مرحوم طبرسی تو کنوز النجاش اومد تو مقابر قریش [مقابر قریش همین کاظمین الانه، اون موقع هم کاظمین بوده می‌گفتن مقابر قریش الان میگن کاظمین، اومد اونجا] متوصل شد، گریه، ضجه، زاری، خدمت حضرت حجت رسید، امام زمان(علیه‌السلام) اونو دید، به آقا عرضه داشت برای

من حکم قتل نوشته شده امام زمان دعایِ اِلَهِی عَظْمُ الْبَلَاءِ رو یادش دادن، این شروع کرد این دعا رو خوندن، نَقْل اینه انقدر این دعا رو خونند که "فَتَجِي مِنْهُ بِبَرَكَتِ هَذَا الدُّعَا" به برکت دعایِ اِلَهِی عَظْمُ الْبَلَاءِ حکم قتلش برداشته شد و نجات پیدا کرد.

دعایِ اِلَهِی عَظْمُ الْبَلَاءِ اختصاص به غیبت امام زمان (علیه السلام) نداره، دعا صرفا امام زمانی نیست، دعایی ست که تو همه‌ی بلاها میشه خونند: آدم گرفتاری داره، سختی داره، می‌تونه این دعا رو بخونه **اما چون سختترین بالای عالم هستی بالای غیبت** این دعا رو بزرگان سرایت دادن در غیبت امام زمان (علیه السلام) عَظْمُ الْبَلَاءِ بَرِحَ الْخَفَاءِ را... می‌گن سنگین ترین بلاست، غیبت حضرت، بالای سنگین ست، اونجایی که پرده‌ها کنار بره خواهیم دید که همه‌ی بلاها به غیبت می‌خوره [و از ماست که او غایب است].

دعای بعدی دعای رضویه است

تو مفاتیح بعد از دعای عهده. ظاهرا مدتی تو حرم امام رضا (علیه السلام) بعد از ظهر، جمعه‌ها خونده میشه.

این دعای رضویه رو یونس ابن عبدالرحمن شاگرد امام رضا (علیه السلام) نقل می‌کنه، میگه " **وَ كَانَ يَأْمُرُ الرِّضَا بِدُعَاءِ لِصَاحِبِ الْأَمْرِ بِهَذَا الدُّعَاءِ** " امام رضا (علیه السلام) پیوسته می‌گفتن این دعا را بخوانید، خلیه ها، امام رضا (علیه السلام) پیوسته امر می‌کردن دعای رضویه رو بخوانید.

دعای بعدی دعای دوران غیبت است.

این دعا اواخر مفاتیحه، تو مفاتیح از نایب اول نقل کرده، اما چون نواب از خودشون هیچی نمی‌گفتن، پس نتیجه می‌گیریم دعا مال حضرت مهدی سلام الله علیه است. نزدیک ده صفحه‌ست، **پر محتواترین دعا برای دوران غیبت و وظایف منتظران** این دعاست. آسیب‌های مهدویت قشنگ تو این دعا آمده، جالبه یکی از جملات این دعا اینه که " **أَصْبِرْنِي عَلَى ذَلِكَ** " خدایا یک صبری به من بده که نگم زمین پر از ظلم و جور شده و آقا نیامده، امام زمان (علیه السلام) تو دوران غیبت صغری این جمله رو خودشون می‌گن، می‌گن به یک صبری برسیم که نگیم زمین پر از ظلم و جور شده و آقا نیامده، جمله‌ای که الان تو جامعه‌ی ما خیلی زیاده، پس نشون میده این جمله مال الان نیست، تقریبا هزار سال پیشم مردم می‌گفتن، هزار و دویست سال پیشم می‌گفتن، یعنی از اول غیبت مردم همیشه می‌گفتن زمین پر از ظلم و جور شده امام زمان (علیه السلام) نیامده، ما الان نگاه می‌کنیم می‌بینیم چهارتا شیعه رو تو بحرین می‌کشن، چند تا رو تو یمن می‌کشن، می‌گیم آقا دنیا پر از ظلمه، اگر بنا بود امام زمان

بیان تا الان اومده بود، نمی‌ریم دوره ی قاجار رو ببینیم، نمی‌ریم دنیا رو تو زمان‌های دیگه ببینیم، همش مشکلات دورانِ خودمون رو می‌بینیم! در تمام دوره‌ی غیبت، مردم دوره‌ی غیبت می‌گفتن بدترین وضع، وضع زمان ماست، طوری هم نیست این خودش ارزش انتظار رو ایجاد می‌کنه...

بعدی صلوات بر حجج طاهره است

مال امام حسن عسکریه، صلوات رو امام حسن عسکری گفتن، یک صلوات چهار پنج صفحه‌ایه، اینم خیلی معارف مهدویت داره.

اما دعاهای مشهوری که می‌خونیم **ندبه ست، عهد، آل یاسین، اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكَ، افتتاح**

باز در **آداب سرداب مقدس، حدود هشت دعا ذکر شده** که اونا همه دعاهای کوچیک کوچیکه، تو مفاتیح، فصل دهم، باب دوم، آداب سرداب اونجاهم هشت دعا اومده که اونارو دیگه ذکر نمی‌کنم، این تقریبا عصاره‌ی مهدویت در مفاتیح.

اما بیایم سراغ دعاها، دعای عهد

تو دعای عهد موضوع مون رو این‌جوری تعریف می‌کنیم: زندگی مهدوی بر اساس دعای عهد.

گام اول، **فضیلتش**: دعا چه فضیلتی داره؟ تنها دعایی که ما براش فضیلت روایی داریم دعای عهده، تو دعاهای مهدوی، غیر مهدوی‌هایم من خیلی کم دیدم، تو این بیست دعای مفاتیح الجنان تنها دعایی که در فضیلتش روایت داره دعای عهده، دعای ندبه رو گفتن بخونین، آل یاسین رو گفتن بخونین اما روایت فضیلتی نداریم، یعنی نگفتن هر که آل یاسین بخونه چی میشه، نگفتن هر کی ندبه بخونه چی میشه، هر کی اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكَ بخونه چه اتفاقی میفته...

اما **چه دلیلی داشته که امام، فضیلت عهد گفتند؟! وقتی فضیلت یک دعا مطرح میشه، می‌خوان جامعه از اون دعا جدا نشه، می‌خوان جامعه رو تحریک کنن که دائما اون دعا رو بخوانه مثلا در مورد کمیل هم فضیلت نداریم، نمی‌گم فضیلت نداردها، می‌گم یک روایتی حداقل ما ندیدیم که بگن اگر کسی دعای کمیل را بخواند این اتفاق می‌افتد، معمولا دعاهامون روایت فضیلتی نداره... عکسش اذکاره: اذکار معمولا فضیلتش هم ذکر شده.**

چهارتا فضیلت داره دعای عهد:

یک - کسی که چهل صبح این دعا را بخواند یار امام زمان (علیه السلام) می شود.

دو - در گروه رجعت کنندگان قرار می گیرد.

سه - هر کلمه اش هزار حسنه دارد.

چهار - هر کلمه هزار گناه را محو می کند. یک کلمه ی دعای عهد یعنی میگی " **اللَّهُمَّ رَبَّ الثُّورِ الْعَظِيمِ** " چهارهزار ثواب بهت میدن، میگی " **وَرَبِّ الْكُرْسِيِّ الرَّفِيعِ** " هفت هزار گناه رو می بخشن، چرا؟ تو بحث فضیلت یک نکته بگم (تو همه ی دعاها و اذکار تو ذهنتون باشه) اگر روایت فضیلتی به دلتون نمی شینه، اگر روایت فضیلت با عقلتون جور در نییاد، اگر روایت فضیلت رو نمی تونین تسلیم بشین این جووری برای خودتون حل کنین: بگین امام دلش می خواسته ما این کارو انجام بدیم، گاهی پدری به بچش میگه عزیزم اگر این کارو کردی من هزار بهت میدم، میگه نمی کنم، میگه ده هزار، میگه نمی کنم، میگه صد هزار، یک میلیون، آخرش میگه بابا تو این کارو بکن هر چی خواستی بهت میدم، این بچه میگه بابام دلش می خواد من این کارو بکنم، به ما میگن یک قدم به سوی حرم امام رضا (علیه السلام) برداری، فلان مقدار اجر و ثواب داره! یک کسی درمیاد به شما میگه اووو یک قدم انقد ثواب داره، یک قدم به سوی مسجد صد هزار حسنه داره، صد هزار گناه می بخشه، حدیث داریم اگر روایتی به شما رسید به امید ثواب، به اون عمل کردید خدا اون ثواب رو میده ولو اینکه امام نگفته باشه، اون حالا یک بحث، ما هم می گیم اصلا ریز نشیم در روایت، امام دلش می خواد من برم مسجد، این همه ثواب میاره که هر جووری شده برم مسجد، اینقد ثواب میارن که هر جووری شده من دعای عهد بخونم، روایت داریم یک کار خیر بکنی ثواب نهصد سال عبادت بهت میدن، شما میگی یک قدم خیر نهصد سال عبادت؟ این غیرممکنه، این جووری نگییم، بگییم خدا دلش می خواسته من یک کار خیر انجام بدم پس انجام میدم.

فضیلت مهم دعای عهد، یار امام زمان شدن: همه ی ماهم می گیم خدایا ما رو جزو یاران حضرت قرار بده، میگن عهد بخون می گیم حالش رو نداریم، ما فقط می خوام یار بشیم، میگن اگه چهل صبح عهد بخوانی و بمیری، خدا تو رو زنده می کنه، من خیلی با این معتقد نیستم که عمل و اینا، میگم کسی که چهل صبح دعای عهد بخوانه، جایگاهش رو می نویسن که برگرده مگر اینکه خرابش کنه! ما یک مشکلی که داریم تا به ثواب اعمال می رسیم خرابش می کنیم! میگن آقاجون هرکی برای امام حسین (علیه السلام) گریه می کنه این همه ثواب بهش میدن، بعد آمدیم این روایت ها رو تخریب می کنیم، البته این هم هست که واقعا تعداد زیادی هستند که محرم و صفرش هم برای امام حسین (علیه السلام) گریه و اشک ندارند! یا کسی که شب قدر بیدار باشه چقدر ثواب داره، بیش از نیمی از ملت خودمون احیا نمیرن، ما چون به این روایت ثواب رسیدیم به جنگش اومدیم به ما میگن کسی که سه تا قل هوالله بخونه یک ختم قرآن داره، کی مقیده روزی سه تا حتما بخونه؟ نگاه نکنین چهارتا بچه مذهبی رو می بینین چهارتا بچه مثبت و می بینین یک کار خوب انجام میدن، معمولا این همه ثواب آمده، عمل واقعی آدمی که چهل صبح بخواند اسمش جزو رجعت کنندگان و یاران نوشته میشه، روایت داریم خدا دائما برای شما نعمت رو می نویسه بعد گناه می کنین

خرابش می‌کنین، دست و دلبازه برای نوشتن، کسی که واقعا چهل صبح بخواند اسمش را جزو یاران می‌نویسند مگر اینکه با عملی خودش اسم خود را پاک کند، ما آخه یک مشکل داریم طرف دعای عهد می‌خونه‌ها می‌گه معلوم نیست من جزو یاران بشم، خوندی میشی، مواظب باش از دست ندی، شما وقتی که رفتی مدرسه بهت مدرکه رو میدن مگر اینکه خودت یه کاریش کنی حالا مثلا پاره کنی یا گمش کنی مثلا ...

خب نکته‌ی بعدی زمان دعاست؟

“مَنْ دَعَاءَ بِهَذَا الْعَهْدِ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا” (البلد الأمين و الدرع الحصین : ۷۲) دو تا نکته اینجا هست:

روایت داریم **چهل صبح**، مراد از صبح، صبح غُرفیه، صبح عرفی کی است؟ مردم تا ساعت چند، وقتی همو می‌بینند به هم صبح بخیر می‌گن؟ هشت صبح؟ نه صبح؟ ده؟ جامعه‌ی ما به طور طبیعی قبل از زوال رو می‌گه صبح“ مَنْ دَعَا بِهَذَا الْعَهْدِ” روایت می‌گه چهل صبح، ۹ بخونین ۱۰ بخونین ۱۱ بخونین، آقا می‌گه تو مدرسه صبحا برای دانش آموزا پخش می‌کردیم یکی در مغازه ساعت ۱۰ می‌خونه یک کسی تو ادارش تنظیم می‌کنه هر روز ۹ دعای عهد بخوانه، چهل صبح.

نکته‌ی دوم: **چهل صبح پشت سرهم باشه یا پراکنده هم میشه باشه؟** علامه مجلسی می‌گن عدد ۴۰ در روایات، مراد چهل روز پشت سر همه، این نظر علامه مجلسیه، روایت می‌گه “مَنْ دَعَا بِهَذَا الْعَهْدِ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا” چهل صبح، یک عالم بزرگواری برداشتش اینه که پشت سرهم، بالاخره این هم نظری است، اما شاید یک عالم دیگه‌ای هم بگه منظور چهل روز پشت سر هم نیست.

سند و صحت دعا: دعا اگر معارض با قرآن و سنت قطعی نباشه مورد قبوله. ملاک قبول دعا، مخالف نبودن با قرآن و سنت قطعی است. برخی دعاها بر فرض هم که ندانیم که امام گفته اند یا نه، متن، نشان دهنده صدور از امام است. یعنی اصلا برخی متونه که این رو غیر امام نمی‌تونه گفته باشه.

خب، بیایم زندگی مهدوی براساس دعای عهد

گام‌های زندگی مهدوی، یا گام‌های تربیت مهدوی، هر چی می‌خواید اسمش رو بزارید. می‌خوایم کاربردی زندگی‌مون امام زمانی بشه، چی کارکنیم؟ می‌خوایم چند قدم مهدوی برداریم چی کار کنیم؟ می‌خوایم قدم به قدم با امام زمان انس بگیریم چی

کار کنیم؟ می‌خوایم بچه‌های مدرسه، تربیت مهدوی بشن چی کار کنیم؟ می‌خوایم تو مسجد کار مهدوی را شروع کنیم چی کار کنیم؟ تو مسجد چه گام‌هایی برداریم؟ اصلاً حرکت مهدوی چه جوریه؟

گام اول: می‌خوایم تو مهدویت حرکت کنیم **خداشناسی** ه. این توحید باید حل بشه. ما مشکلمون اینه که خیلی سراغ فروع دین رفتیم. تا اصول دین حل نشه، فروع دینم حل نمی‌شه. آقا آمرین به معروف به جای هزار تا تو مشهد ده هزار بشن، وضع حجاب درست نمی‌شه. حجاب عَرَضیه، و تا اون ذاتی درست نشه همیشه توقع داشت حجاب هم درست بشه. به هر دری بزنی تارک الصلوة درمان نمی‌شه.، توحید خیلی مهمه. یکی هم نیاد بگه پایه رو درست کنیم.

تو مهدویت امام صادق (علیه‌السلام) قشنگ شروع کردند: "اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ". دعای عَظْمُ البلاء، "الهِی عَظْمُ البلاء"، تو دعای دوران غیبت، "اللَّهُمَّ عَرَّفَنِي نَفْسَكَ"، تو دعای ندبه، "الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ". این پیوندا رو ببینید. اصلاً این پیوند. حتی تو زیارات برید، تو زیارت آل یاسین، "سَلَامٌ عَلٰی آلِ یَاسِینَ، السَّلَامُ عَلَیْکَ یا دَاعِیَ اللّٰهِ، بَابِ اللّٰهِ، دِیَانَ دِینِهِ، خَلِیْفَةَ اللّٰهِ". همش توحیدیه. یعنی اصلاً این توحیده باید حل بشه. ما اگر می‌خواهیم اتفاقی در جامعه بیفتد گام اول توحیده. ما اگر می‌خوایم بچه مون خوب تربیت بشه، این خدا باید براش حل بشه. خدای حل نشده‌ی فروع دین فایده‌ای نداره. ما می‌خوایم نماز حل بشه، روزه حل بشه، زکات حل بشه، خمس حل بشه، این ده فرع متوقف بر اصول دینه.

بهترین مدل تربیتی خدا هم استفاده از معاده، یه اصل دینی دیگه. یعنی خدا می‌خواد رشد بده از معاد استفاده می‌کنه، از توحید استفاده می‌کنه، از امامت و نبوت استفاده می‌کنه. یک، خداشناسی. بهترین مدل خداشناسی چیه؟ می‌خوای که خداشناس کنی چی کار باید بکنی؟ بهترین مدلش در خود شناسی و در استفاده بیان نعمتهاست. می‌خواهی کسی رو خداشناس کنی "اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ، رَبَّ الْکُرْسِيِّ الرَّفِیعِ، رَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ" بعدم به یه نعمت کات نکنید. چقدر قشنگه دعا. "حَيًّا قَبْلَ کُلِّ حَیٍّ، حَيًّا حَیْنًا لَا حَیٍّ، مُحِیِّ الْمَوْتِ، مُنْزِلَ الْقُرْآنِ، مُنْزِلَ التَّوْرَاتِ وَ الْإِنْجِیلِ" یعنی شانزده وصف خدا رو میگه. شانزده وصف متفاوت. بهترین مدل خداشناسی بیان نعمته. تو بیان نعمت، نعمتای چی؟ شما به بچه ات همش چی میگی؟ من چند وقت پیش به احمدمون گفتم: بابا بین موبایل بازی نکن، خوب براش حرف زدم بعدم پا شد رفت بازی کرد با کامپیوتر. یه بار دیگه براش نشستیم، البته شش سالش بود، گفتم به جایی نمی‌رسی، پیشرفت نمی‌کنی، خوب که گفتم گفت: بابا من اصلاً به جایی نمی‌خوام برسم. باز نشست و بازی کرد!

یعنی گاهی آدم می‌خواد یه فرعی رو جا بندازه، یه ادبیات بلده یعنی من هر چی کنار بچم بشینم بگم موبایل برات ضرر داره، این استعدادت کور می‌کنه، این موجب عقب موندگیت میشه، یه دیالوگ هزار بار آدم میگه، این بچه میگه این مامان و بابای ما دو جمله بلد نیستند، یه جمله بلدن صد بار میگن، این تکرار میشه. ما گاهی می‌خوایم نعمت بیان کنیم به کسی می‌گیم خدا به تو

چشم داده، گوش داده، می‌گه خب به عمه جونمم داده، به خاله جونمم داده، به شما هم داده، یه نعمت رو می‌گیریم، ببینید دعا قشنگ وارد میشه. من با این نعمت مشکل ندارم، بهترین نعمت همین چشم است ها، یکی از بهترین نعمت‌ها، اما ببینید دعا شانزده تا خدا داره می‌گه. شما می‌خواهی کسی رو توحیدی کنی از بیان نعمت استفاده کن، در یه نعمت کات نکن. اصلا فکر کن بین نعمت، گاهی نعمتای متفاوت باید ذکر کنی. گاهی باید مُدلّه‌های متفاوت ذکر کنی. گاهی باید بر اساس سِن نعمت بیان کنی. گاهی باید بر اساس روحیه نعمت بیان کنی. این خدانشناسی گام اول مهدویه. می‌خواهید مهدویت حل بشه توحید حل کنید، که شانزده وصف خدا آمده.

گام دوم: امام شناسی

وقتی خدانشناسی حل شد آن وقت میتونی بگی امام از طرف خداست.

پنج صفت حضرت حجت تو دعای عهد آمده. "اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَانَا الْإِمَامَ الْهَادِيَ الْمَهْدِيَّ" که قیام کننده به امر تو".

جالبه صفتها همه ارتباط با ما داره. پنج صفت حضرت مهدی (علیه السلام) صفت‌هایی است که پیوند با ما داره. وَلِيٌّ یعنی چه عزیزان؟ شما روزی ده بار اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكُمِ می‌خوانید. یعنی چی اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكُمِ؟ "الْأَصْلُ فِي الْوَلَايَةِ الْقُرْبُ". اصل در معنای ولی قُربه. علامه تو المیزان اینو قشنگ توضیح میدن. کاملاً دقت کنید. وَلِيٌّ یعنی بین من و او هیچ حائلی نیست. علامه طباطبایی میگن: وقتی میگن فلانی ولی من، یعنی او نزدیک‌ترین به من و بین من و او هیچ فاصله‌ای نیست. ولی اوج قُربه. اصلاً گویا دو تا نیستیم. بین من و او هیچ حائلی نیست. ابن فارسی هم تو مفاریس اللغة می‌گه اصل در معنای ولی قُربه.

حالا تا بیست و هفت معنا یا بیشتر گفتن همش از قرب گرفته شده. وَلِيٌّ به معنی یار هست، یاور هست، سرپرست هست، دوست هست، قیّم هست، همه ی معانی ولیّ از قرب و نزدیکی است. ما می‌گیم اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَانَا، یعنی خدایا برسان به آن کسی که نزدیک‌ترین به من و بین من و او هیچ فاصله‌ای نیست. یا تو جامعه کبیره، شما بعد از بیان دویست و پنجاه وصف می‌گید " يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِنْ بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ ذُنُوبًا لَا يَجْعَلُ إِلَّا رِضَاكُمِ ". شما ولیّ خدایید بین تو و خدا هیچ حائلی نیست، چون حائل نیست، یار خدایی، یاور خدایی...

اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكُمِ یعنی خدایا باش برای اون کسی که نزدیک‌ترین به توست و بین تو و او هیچ حائلی نیست. به تبع، دوست همیشه، یار همیشه، یاور همیشه، همه همیشه.

بیایم دعای عهد، اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَانَا، یعنی او نزدیک‌ترین به منه. آدم بعد از نماز صبح داره دعای عهد می‌خونه، دیگری بهش میگه بخواب راحت‌تری، نمی‌گید من دارم به امام زمان (علیه‌السلام) سلام میدم، نمیگی به بقیة‌الله سلام میدم، میگی سلام میدم به اون که نزدیک‌ترین به من و اصلا من روزم رو با یاد نزدیک‌ترین به خودم شروع می‌کنم. پیشوای منه، هدایت کننده‌ی منه، هدایت شده‌ی از سوی خداست، دغدغه هدایت من هم داره. می‌گید "القائم بامرک". امام الان قائمه، قائمه یعنی ایستاده است. نمیگی یَقُومُ بِأَمْرِكِ (می‌ایستد...) نه، بلکه او الان مهیاست، الان آماده است. عدم آمادگی از ماست.

یه مثال بزیم:

دختر بچه ای داری، میاد میگه بابا امروز منو برسون مدرسه، شما آماده میشی دم در می‌ایستی، یه نیم ساعت وایمیستی، میبینی بچه اومد. با چی اومده مثلا مقنعه اش رو یادش رفته سرش کنه، میگی بابا برو مقنعه ات رو سرت کن بیا، میره یه ساعت دیگه برمی‌گرده. میگی بابا چی کار می‌کردی؟! میگه رفتم دیدم مثلا پویا یه سریال قشنگی داره نشستم دیدم، میره دوباره میاد سه باره میاد، بعد میگه بابا دیر شد الان معاون منو دعوا می‌کنه! الان سر کلاس رام نمیدن! میگی من یک ساعته، دو ساعته وایستادم تو هی میری و برمی‌گردی!! یه دقیقه برو مقنعه ات رو سرت کن بیا. یا به آقا پست میگی کیفیت رو بردار که بریم...

امام آماده است. امام مهیاست. ما صبح جمعه یه مقدار جو زده می‌شیم یه دعای ندبه می‌خونیم، می‌گیم یک جمعه دگر هم گذشت و نیامدی. امام میگه من کل هفته آماده‌ام، شما آی میرید و میاید. شما به تعبیر ما این کیفیتون بردارید، این سلاحتون بردارید، [خودتون رو از جهات علمی و عملی تجهیز کنید] مهیا بشید، من آمادم.

دعای عهد میگه امام مهیای فرجه. او ایستاده‌ست. ما چی؟ ما میریم و میایم. حرم میریم دعا می‌کنیم، ضجه می‌زنیم، اما نمی‌ایستیم، ما هم باید قائم بشیم، منتظران قائم، قائم‌ند. تا شیعه‌ی دوران غیبت قائم نشه ظهور رخ نمیده. ما الان منتظریم، منتظر نشسته‌ایم. ما منتظریم، منتظر خواهیم! ما منتظریم، منتظر درگیر زندگی‌مونیم! وقتی تو دعای عهد میگه القائم، یعنی منم باید بایستیم. تا من ایستاده نباشم، گاهی هم یه نیم ساعتی می‌ایستما اما پام خسته میشه چیکار می‌کنم؟ می‌شینم. (کنایه از کم صبری)

خداشناسی، امام شناسی، فراز بعدی چیه؟

گام سوم: عهد با حضرت

عهدمون باید چند ویژگی داشته باشه: ۱- تجدید عهد ۲- دوام عهد ۳- تبدیل عهد به بیعت ۴- رویگردان نشدن.

عهد، عهد دقیقه: میگی "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعِدُّ لَهُ فِي صَبِيحَةِ يَوْمِي هَذَا" عهد و تجدید می کنی. جالبه، این دعای عهد انصافا خیلی قشنگه. میگی "وَمَا عِشْتُ مِنْ أَيَّامِي" نه فقط موقع دعای عهد، بلکه تمام زندگی عهد با امامه. حالا مثالِ حجاب مثلا: بعضیا حرم میرن چادر سرشون می کنن، از حرم میان بیرون چیکار می کنه؟ چادرو تحویل میده. شاید یه کسی هم مُتَدینَه، میره حرم متدینه، بیرون میاد تو فضای زندگی قرار می گیره، زندگیش با خدا نیست. شما حرم میرید، وقتی وارد می شید چی می گید؟ وقتی میاید بیرون چی می گید؟ چرا موقع خروج می گید السلامُ عَلَیک. ما چرا از حرم میایم بیرون دوباره سلام می کنیم؟ ببینید، سلام یعنی تسلیم. وارد حرم میشی میگی السلامُ عَلَیک، من تسلیمم. خارج میشی میگی السلامُ عَلَیک. من الان تو خیابونم که دارم میرم، چیم؟ تسلیمم. یعنی داخل حرم و خارج حرم، پیوند من با امام قطع نمیشه. این پیونده رو دارم. این تسلیم رو هستم. دعای عهدم رو این دست می زاره. میگه فقط موقع دعای عهد امام زمان (علیه السلام) نگو، "وَمَا عِشْتُ مِنْ أَيَّامِي" تمام زندگی عهد با شماست، تمام زندگی.

طرف مثلا مسجد میره بعد راحت میره می شینه پای ماهواره. می گیم آقا جان این ماهواره درست نیست، تو که مسجد میای چرا ماهواره می بینی؟ میگه مسجد به جای خود، اونم به جای خود...! بعضیا این جورین دیگه!

دعای عهد میگه "وَمَا عِشْتُ مِنْ أَيَّامِي" این عهد باید مداوم باشه. باید استقامت داشت.

خدا با رَبُّنَا اللهُ خیلی حال نمی کنه "إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا" (فصلت آیه ۳۰). ما گاهی اوقات می گیم خدایا ما این همه نماز خوندم چرا اتفاقی نیفتاد؟ من چهل ساله نماز می خونم چرا رشد نکردم؟ شما اگه ده سال بری دانشگاه، بهت دکترا میدن، ده سال آدم میره مجلس امام حسین (علیه السلام) چرا بهش دکترا نمیدن؟ چرا آدم یک عمری نماز می خواند اون طوری که باید و شاید رشد پیدا نمی کنه؟ یه کسی می گفت من پنجاه ساله نماز خوندم چی شد؟ گفتم شما پنجاه سالم غذا خوردی چی شد؟ روح نگه داشته شده. اما شما می گید آقا ما نماز می خونیم باز آرامش نداریم. نماز می خونیم، مسجد میایم، دعا می کنیم، خدا میگه می خوای خوف و اندوه نداشته باشی "وَأَبِشْرُوا بِالْجَنَّةِ" (فصلت آیه ۳۰) داشته باشی، می خوای غم و اندوه نداشته باشی، باید استقامت داشته باشی. "إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَنْزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ" (فصلت آیه ۳۰) ملک برایشون نازل میشه، وقتی ملک نازل شد، ملک وجودش نورانیه، عطر با آشغال کنار هم جمع نمی شه، وقتی نور آمد شیطان راهش رو می گیره میره. شیطان از ملائکه بیرون رانده شده، شیطان نمی تونه کنار ملائکه قرار بگیره. خدا هم میگه استقامت داشته باش من برات ملک نازل می کنم، وقتی ملک نازل شد میگه "أَنْ لَا تَخَافُوا وَ لَا تَحْزَنُوا" (فصلت آیه ۳۰) غم و اندوه نداری.

باید تو معنویت، دوام داشت. اونی که معنویت رو خراب می‌کنه مداوم نبوده! طرف روزی هزار تا لا اله الا الله میگه، نماز شبش می‌خونه، بعد میگه من احساس اون رشده رو پیدا نمی‌کنم. میگم به جایی تو این دوامه گیری، تو این استقامته گیری. پیامبر فرمودند: "شَيْبَتِي سُورَةٌ هُودٍ" (متقی هندی، کنز العمال، بیروت، مؤسسه الرساله، ۱۴۰۹ ق، ج ۲، ص ۳۱۳) سوره هود منو پیر کرد "لِمَكَانِ هَذِهِ الْآيَةِ" به خاطر این آیه، آیه چی بود؟ ابن عباس میگه به پیامبر گفتم کدوم آیه؟ فرمودند: "فَأَسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ" (هود آیه ۱۱۲) اینکه اونی که با من اسلام آورده باید به مقام چی برسه؟ استقامت. بگذریم، دوام مهمه.

گام چهارم: بیعت:

فرق عقد و عهد و بیعت چیه؟ عهد پیمانانه، عقد دو طرفه می‌شه، بیعت یعنی ملتزم شدن به اون عهد و عقد.

ابتدا دو تا سؤال بکنم: چرا پیامبر در سال سیزده بعثت رفتن مدینه؟ چرا؟ چرا پنجم نرفتن؟ چرا رفتن مدینه؟ خب می‌رفتن طائف. این همه شهر بود، یا رسول الله! چرا سال چهارده نرفتید؟ چرا سال سیزده رفتید مدینه؟ به خاطر اینکه سال دوازده بعثت، عقبه اولی رُخ داد گروهی بیعت کردند. سال سیزده بعثت، عقبه ثانیه رخ داد گروهی بیعت کردند. اگر چند نفر از مردم مدینه با پیامبر بیعت نمی‌کردند پیامبر هیچ‌گاه از مکه خارج نمی‌شدند و حکومت اسلامی تشکیل نمی‌شد. اگر ما حکومت ده ساله نبی خاتم را داریم، به خاطر بیعت چند نفر بوده. می‌تونیم بگیم سال اول به عهدی بوده، سال سیزده اون بیعت محکم شده. پیامبر تا دیدن اینا محکم شدن دیگه درنگ نکردن، ننداختن سال چهارده برن مدینه. تا بیعت رخ داد حرکت کردند. کجا رفتند؟ مدینه، پاتوق مشرکین، که اوس و خزرج می‌دونید. کجا رفتند؟ یثرب، یثربی که دورش یهودیها ساکن بودن، بنی قریظه بود، **بنی قینقاع بود**، بنی النضیر بود. دور مدینه یهودی، وسط مدینه پر از مشرک، مشرکان جاهلی که سر یک موضوع جزء چهل سال می‌جنگند، یهودیانی که "لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودُ" (مائده آیه ۸۲) شدند. با این اوصاف پیامبر میرن مدینه، به خاطر چند تا آدم. به خاطر اینکه آن تعداد یاری که پیدا کردند. اون گروهی که رفتن با پیامبر (علیه السلام) بیعت کردند. بالاخره اون گروه سبب شدند که پیامبر به مدینه هجرت کنه و حکومت اسلامی رخ بده.

بعدش آدم یه گله هم می‌کنه، میگه چرا اینقده دیر؟ پیامبر پانزده سال تو مدینه "ما أُوذِيَ نَبِيٍّ مِثْلَ مَا أُودِيَتْ" (مناقب ابن شهر آشوب، ج ۳، ص ۲۴۷) بود، چرا اینقده دیر بیعت کردید؟ امام زمان هم اگه یه گروه بیعت کننده پیدا کنند، ظهور می‌کنند. تشکیل حکومت امام زمان مشروط به بیعت چند نفر است. عهدها اگه بیعت بشه آقا میان و حکومت اسلامی رو تشکیل میدن. وقتیم که اومدن اگر ما جزء اون چند نفر باشیم، که خدا کنه باشیم، تاریخ بعد از ظهور حضرت مهدی میگه شما چقدر دیر اقدام کردید؟! برای همین تو دعای عهد میگه: "عَهْدًا وَعَقْدًا وَيَبَعْتًا" رو بیعت کار کنیم.

زندگی مهدوی زندگی است که بیعت با امام داره و از این بیعت آدم رویگردان نمی‌شه. این مداوم بودن خیلی مهمه. عهدیه جورایی دوامشه. خب برای اینکه این عهدمون مداوم باشه چیکار کنیم؟ رو این عهد جدی کار کنیم.

برای اینکه عهد شکنی نکنیم، چیکار کنیم؟ غذای معنوی بیشتر بخوریم. چون یه محور عهد شکستن گناه کردنه، بهترین راه ترک گناه اینه که هر روز صبح، صبحانه کله پاچه بخوریم. بنویسید: «بهترین راه ترک گناه این است که انسان هر روز صبح صبحانه، کله پاچه بخورد.» چهار پنج سال پیش یه موقعی یه شب جمعه‌ای دعای عهد تو حرم بحث کردیم، بعد از حرم داشتم میومدم بیرون یه جوونی بدو بدو آمد گفت حاج آقا من خیلی با امام زمان عهد بستم ولی عهدم را شکستم. گفت من میام حرم امام رضا بچه مثبت میشم، متدین میشم، خدائی میشم، برمی‌گردم شهرستان همون جوری به گناه برمی‌گردم. شب قدر توبه می‌کنم، چهار روز می‌گذره به گناه برمی‌گردم.

گفتم خدایا چی بگم به این، بگم چیکار کن گناه نکنی، چون این مشکل مشکل عمومیه، یه لحظه به ذهنم رسید گفتم: می‌خواهی گناه نکنی؟ گفت: آره! هر کاری بگید انجام میدم. گفتم: صبحانه کله پاچه بخور. گفت: مسخره‌ام می‌کنی؟ گفتم: نه، اگه صبحانه کله پاچه بخوری، ساعت ۹، ساعت ۱۰، عسل، خامه، کره، مربا، شیر حالا هر چی بذارن جلوت نگاهشتم نمی‌کنی. دوست داری اما نمی‌تونی. گاهی آدم یه تیکه نون خالی رو دولپی می‌خوره، یه نون پنیر ساده رو با تمام اشتها می‌خوره، دلیل گناه گرسنگیه. انسان گرسنه، باید گناه کنه. اینو به یه دانشجویی می‌گفتم: پشت میز کامپیوتر نشستی دلت می‌خواد دو تا سایت خفن بری میای کلمه رو تو گوگل سرچ کنی نمی‌خواد بگی "شیطان برو گمشو، نفس اماره ولم کن، نه، من نگاه نمی‌کنم، گناه نمی‌کنم..." میگم داد و بیداد نکن، این صندلی رو بکش عقب، یه شیرجه برو، ده بار بگو "لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ" (انبیاء آیه ۸۷). شما تو خیابون داری میری یه لحظه ذهنت به سمت گناه میره، بفهم روح گرسنه شده. روح که گرسنه میشه داد و بیداد راه نمی‌ندازه سریعا غذا می‌خوره، شاید سریعا هم باید شروع کنه به ذکر گفتن، شاید سریعا باید آیه قرآنی بخونه، شاید سریعا باید توجهی داشته باشه. **دلیل گناه، گرسنگی ست.**

خب، عهدمون می‌خواید نشکنه بیشتر غذا بخورید. به بعضی رفقای دانشجو می‌گفتم: نماز شب برای شما لازمه. شما تو محیط دانشگاه شاید نماز شب براتون واجب باشه. تو فضایی هستید که بالاخره جنس نامحرم هست، جوانی ام هست. من باید بیشتر غذا بخورم تا حاکم بر نفس بشم. شما الان ببینید، این جمله رو هم یاد داشت کنید، با گویندش کاری ندارم، اما مال یکی از

علمای بسیار بزرگه، به نظرم میرسه آیت الله حق شناس گفتن. فرموده بودن: گاهی شیطان در میانه ی روز به سراغم می آید، اگر نبود تعقیب نماز صبح، شیطان مرا زمین میزد.

تا دیدیم که "دلمون می خواد تهمت بزنینم، غیبت کنیم، آبرو ببریم، حرف اضافه بزنینم..." بفهمیم گرسنه شدیم.

درمان، غذا خوردنه. رستورانِ خدا پر از خورشته. می خواد کار مهدوی کنید... (من یک موقعی همایشی بود برای مدیران، گفتم: تو مدرسه چه جوری یه فروشگاه راه انداختن، کیک میارین، تیتاپ میارین، ساندویچ میارین، تو مدرسه یه رستوران معنویم راه بندازین! دانش آموز و مطابق میل معنویش بهش غذا بدین. ببینید چی می خواد) گاهی باید فکر کنی ببینی غذای معنوی چیه؟ مطابق نیاز چیه؟ الحمدالله، رستوران خدا پر از خورشته، یه موقع عاشورا می خونیم، یه موقع عهد می خونیم، ببینید چیکار باید بکنیم.

پس دعای عهد فرازاش بودیم. مهم، این بیعت نشکنه. **نماز یک معجون پر خاصیته.** خدا پدر و مادر خدا رو بیامرزه که ورداشت همه غذاها رو ریخت تو نماز. یعنی خدا انصافا یک معجونی درست کرده. آقای رحیم آبادی می گفتن: " اصلا این نماز معجزه است." یعنی خدا اومد یک معجونی که از الله اکبرش تا رکوعش تا سجودش، تا حمدش، تا سورش، تا قنوتش... اصلا یه چیز پرخاصیتی درست کرده. این معجون انصافا آدم نگه می داره. گاهی آدم اگه کنارش گناه می کنه، دلیلش اینه که از معجون خوب استفاده نکرده. مثلاً یه کسی خواب آیت الله قاضی رو دید (آسید علی آقای قاضی) گفتند: دلَم می خواد به دنیا برگردم (استاد آقای بهجت) گفت: برای چی؟ فرمودند: بگردم بیش از روزی یکبار زیارت عاشورا بخونم. آیت الله قاضی تو برزخ، غصه می خوره کم زیارت عاشورا خونده! خیلی باید غذا بخوریم، ما کم غذا می خوریم، یعنی خیلی به کم قانعیم.

گام بعدی: یار شدن

در زندگی مهدوی بعد از عهد، یار شدن است.

هشت گام رو طلب می کنید از خدا درباره امام زمان (علیه السلام) " **اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِ وَأَعْوَانِ**، دفاع کنندگان، سبقت گیرندگان به اراده ی امام، حمایت کنندگان، اطاعت کنندگان و سبقت گیرندگان... " **بذارید عربیش بخونم " اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَالذَّابِينَ عَنْهُ** (از امام دفاع می کنم) **و السَّابِقِينَ إِلَى إِرَادَتِهِ** (به اراده امام سبقت می گیرم) **وَ الْمُحَامِلِينَ عَنْهُ وَ الْمُتَثَلِينَ لِأَوَامِرِهِ...**؛

خدا ظهور را متوقف کرده بر **خاستن ما**.

خدا می‌گه مهدی را بر نمی‌گردانم تا نخواهید. دنیا باید بخواد، دنیا باید آماده بشه. ما گفتیم، گروهی خواهند که تو خواستنتون دنیا رو چیکار کنن؟ آماده کنن. ما باید دنیا رو آماده کنیم. خدایا! خودت زمینه سازی کن. امام زمان خودش جدی کار می‌کنه، دستور ساخت مسجد جمکران رو خود حضرت داد، آل یس رو هم ایشان سفارش فرمودند، صلوات ضراب اصفهانی مال خود حضرت، همه چی... خود امام داره برای ظهورش جدی کار می‌کنه. خدایا! کمکمون کن ما هم یک کاری کنیم جدی، تا وَ الْمُسْتَشْهِدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ، ۸ مقام رو طلب می‌کنی.

خب یار شدن یعنی چی؟

"یعنی جامعه دین دار تبدیل به جامعه چی بشه؟ دین یار"

ما یه گروه داریم که خیلی زیاده: متدینان، ولی تو دعای عهد می‌گیم من رو یار کن... بذارید تو دین یاران دو، سه جمله بگم: "اثرگذاران ظهور، اثرگذاران عالم، همیشه دین یاران بودند." امیرالمومنین بعد از رحلت پیامبر گفتند: "اگر حمزه و جعفر زنده بودند من نمی‌گذاشتم این اتفاق‌ها بیفته." مولی الموحدین ۲۵ سال خانه نشین شد چون حمزه و جعفر زنده نبودن! امام صادق (علیه‌السلام) بیش‌ترین شاگرد رو داشتند به سُدیر صِیْرَفی می‌گفتند: "اگر ۱۷ تا یار داشتم در مقابل منصور می‌ایستادم." عشق من تدریس نیست، عشق من کلاس داری نیست، کیف من این است که ۴۰۰۰۰۰ نفر مثلاً یا چند صد نفر جلوم بشینن؟! من دلم می‌خواد حکومت کنم؟! آقا عاشق مدیریتید؟ نه! می‌خوام قوانین اسلام جاری بشه. امام صادق ۴۰۰۰ شاگردی، ۴۰۰۰ متدین، میگه: ۱۷ تا یار ندارم! تازه سُدیر صیرفی گفت: "شما ۱۰۰۰۰۰ آدم، ۲۰۰۰۰۰ آدم دارید، نصف دنیا طرفدار شما." ما می‌خوایم ظهور رو رقم بزنیم باید **دین یار** بشیم.

نقش ما در دوران ظهور: آقا میان همه ما میریم خدمتتون، به آقا سلام می‌کنیم، می‌گیم: آقا اشارتی بنما، آقا میگن چیکار ازت میاد؟ می‌گیم: آقا هر کاری گفتید. میگن: من ۱۱۰۰ سال پیش مثلاً تو دعای افتتاح گفته بودم که دست به دعا بردارید بگید: "وَ تَجْعَلْنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ وَ الْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ"، من در حکومتم نیاز به دعوتگر دارم. **دوران غیبت یعنی تمرین دعوتگری برای عصر ظهور، دوران غیبت یعنی تمرین رهبری برای دوران ظهور، دوران غیبت یعنی کسب ژن دعوتگری.** آدمای متدین بی تفاوت در دوران ظهور به هیچ دردی نمی‌خورند. آدمای متدینی که سه وعده نماز میاد، جماعت میاد، مسجد میاد اما سرش تو لاک خودشه، آسته برو آسته بیا.

آقا بعضیا فقط به دین خودشون سرگرمند، بعضیا تو مسجدم که میان... (من مشهد و نمی دونم، البته مشهد واقعا مسجداش خیلی زنده و خوبه، چند مسجدی که ما تا الان رفتیم انصافا... ولی من یک مسجدی تو کیش رفتم یه چند سال پیش، خیلی خوب بود، دلیلشم این بود که به آدم چای مفتی می دادن! یعنی ما نماز خوندم چهار، پنج تا سینی چای آوردن همه نشستن به چای خوردن. به امام جماعت گفتم: منبری، سخنرانی، روضه ای، توسلی... گفتم: نه ما اینجا هر شب، چی میدیم؟ چای میدیم. گفتم: ما معمولا یک چای می خوان بهمون بدن یه ساعت باید گریه زاری کنیم حالا اینم خوبه، بعد بهش گفتم: چرا این کار رو کردید؟ گفتم: ما با همین چای مردم و نگه می داریم تو مسجد و میشینن با هم گپ می زنن. "اسلام همین ارتباطه است." بعد دیدم چقدر امام جماعت زیرک و باهوشی... می گفتم: همین جوری تو گفتگوها مشکلا حل می شه، ارتباطاته، مسجدین، متدینن، میان، از حال همدیگه باخبر می شن. اصلا مسجد پیامبر پاتوق خیلی از کارا بوده. حالا وارد حوزه ی مسجد نشم.

می خوام بگم متدین دغدغه دین داره، جامعه ی دین یار اثرگذار، نقش ما در دوران ظهور دین یاری است. "ظهور": یعنی آدمایی که تو دوران غیبت دین یار بودند، در دوران ظهور هم چی می شن؟ یار امام زمان می شن.

قرآن می گه: (همه دست به دعا بردارید) خدایا! بارالها! به ما عنایت بفرما (الهی آمین)، خدایا به ما کمک بفرما (الهی آمین)، خدایا رحمتت رو شامل حال همه مون بگردان (الهی آمین)، خدا همه اینارو گوش میده ها، می گه ببخشیدا نمی کنم! به خدا می گیم: برای چی؟ تو خدایی، چرا انجام نمیدی؟ خدا می گه: شرط داره! خدایا شرطش چیه؟ می گه: "إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ" (محمد آیه ۷) می گه: من به شرطی به شما توجه می کنم که شما مرا یاری کنید، خدا می گه: "وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ" (حج آیه ۴۰)، هر که مرا یاری کند او را یاری می کنم. "به خدا می گیم: ما همین الان گفتیم، اللَّهُ الصَّمَدُ، تو بی نیازی، می گه: من بی نیازم اما دین نیاز داره. می گید: بعد خدا دستگیری می کنه، دستگیری خدا به مقدار یاری دینه، دستگیری نسبی، بعضیا که فکر می کنن خدا کارشونو حل کرده، خدا رهاشون کرده. بعضیا که تصور می کنن خدا هر چی، خدا خدا می کنن، خدا جواب می ده، اما به عبارتی گاهی خدا اصلا حوصله شنیدن صداشون نداره. خدا به پیامبر هم گفتم: "ذُرُّهُمْ يَأْكُلُوا يَتَمَتَّعُوا" (حجر آیه ۳) بعضیا رو ولشون کن بخورن و خوش باشن، "وَيُلْهِيهِمْ أَمَلٌ" (حجر آیه ۳) تو آرزوهاشون زندگی کنن.

اگر می خواید خدا لیبیک بگه، خدا اِنْ شرطیه میاره، خدا لام تاکید میاره، خدا نون تاکید صغیره میاره، خدا جمله اسمیه میاره، می گه باید من و یاری کنید. برای یار دین شدن ۳ راه کار بگم و ادامه دعا رو بگم:

یک: حذف خودت   دو: نگاه به اکثریت نکردن   سه: دین یار شدن

تمام مهدویت به یک کلمه برمی گرده "یار دین شدن، یار دین شدن، یار دین شدن"

می‌خواید یار دین بشید خودکشی کنید! منظورم حذف خود است. واقعش بستونه عمر، بستونه به این معنا میگم که انسانی که می‌خواهد یار دین بشه... جامعه ما متدینه، دغدغه دین نداره یا اگر هم داره فقط دغدغه دین خودشو داره. الان من اومدم اینجا برای شما مهدویت بگم، درسته؟ بحثم چیه؟ بحثم دین یاریه. آدم امام زمانی... شما باید پاشید بیاید قم، تو محله ما، اگر دیدید کوچه ما با همه کوچه های قم فرق می‌کنه می‌تونید حدس بزنید که بنده امام زمانی هستم یا نه؟ و متاسفانه من همسایه‌هامونم نمی‌شناسم. پس اینا حرفای ظاهریه! آدم امام زمانی برای دین می‌سوزه چون امام برای گناه می‌سوزه! من چند وقت پیش دیدم یه کسی به شدت گریه می‌کنه، گفتم: چته؟ گفت: هیچی. منم دو سه بار ازش پرسیدیم، دیدم یه گناه کرده. گفتم: حالا یک گناه بوده چیزی نشده که! گفت: چیزی شده، گفتم: چی شده؟ گفت: امامم ناراحت شده.

مادری که می‌خواهد بچه شیر بده بیش‌تر غذا می‌خوره، شما وقتی می‌خواهی به جامعه بیشتر انرژی بدی، باید خودت به خوبی انرژی بگیری.

از این موضوع بیایم بیرون دیگه. امام عصر میان یه کار انجام بدن اصلاً... ظهور حضرت تو یه کلام خلاصه می‌شه؛ "ظهور یعنی تبدیل خودگرایی به خداگرایی" اندیشه غرب امانیسمه، فردگرایی، خودگرایی، انسان محوری است. امام میان یه کار می‌کنن این خود حذف می‌شه و تبدیل به خدا می‌شه. "اللَّهُمَّ إِنَّا نَزَعْنَا إِلَيْكَ فِي دَوْلَةِ كَرِيمَةٍ" (دعای افتتاح) خدایا! ما این همه می‌گیم آقا بیاین می‌خوایم با تو عشق بازی کنیم. نور ۵۵ میگه: "يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئاً" مردم تو ظهور ذره ای شرک ندارن. ما الان تمدن غرب، حرف اولش خوده. اصلاً اگر خانه سالمندان می‌زنه، اگر شهوت، اگر... همه این‌ها می‌گه تو آمدی تو دنیا ۶۰ سال زندگی کنی "خودم، خودم، خودم"، امام میاد میگه خود نه، خدا. این خود باید وقف خدا بشه. این خود باید سرگرم خدا باشه. اصلاً ظهور امام زمان (علیه‌السلام) عظمتش همینه، اگر ظهور، هدف خلقت شد. خدا گفت: "وَمَا خَلَقْتُ جِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِي" (الذاریات آیه ۵۶) بعد خودش گفت اونجا: "يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئاً" (نور آیه ۵۵) من منتظر ظهورم چون تا ظهور نشه پرستش... شما بگین؟ نمی‌شم. ما حالا دوره مهدویت میایم، همه کارا رو می‌کنیم چون درگیر خودیم به نتیجه نمی‌رسیم! این خود باید حذف بشه، تا بشه منتظر شد به هر طریقی که شده.

گام بعدی: رجعت

رجعت یعنی زندگی دوباره، تو دعای عهد میگه: "بازگشت": "اللَّهُمَّ إِنَّ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ الْمَوْتَ... فَأَخْرِجْنِي مِنْ قَبْرِ مُؤْتَرِّراً كَفَنِي". رجعت مال کیاست؟ اینو شما بگید... کیا برمی‌گردن؟ مؤمن محض، کافر محض، مؤمنین بر نمی‌گردن. مؤمن یعنی شیعه ی علی بن ابی طالب، مؤمن قرآن یعنی شیعه. هر جا تو قرآن واژه مؤمن اومده یعنی شیعه، مراد از "يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا" اشاره به شیعیان داره. حالا این مؤمن بر نمی‌گردد، بلکه مؤمن محض برمی‌گردد، نمره اولی‌ها برمی‌گردن. همون بحث استقامت که قبلاً گفتیم.

اگر می‌خواید تو دنیا زندگی کنید، عزیزان زندگی رو بگذارید برای رجعت: اگر می‌خواید ماشین خوب سوار بشید، می‌خواید خونه خوب داشته باشی، می‌خوای غذای خوب، می‌خوای راحت تر باشی... اینا رو بذارید برای رجعت. من خودمو بگم، ما هم که دوست داریم تو این دنیا خوب زندگی کنیم، راحت زندگی کنیم، خدا هم دوست داره ما راحت باشیم... خدا می‌گه: مؤمن محض بشید، من دوباره شما رو به دنیا برمی‌گردونم، هر آنچه می‌خواید، نه تو برزخ و قیامت، تو همین دنیا بهتون می‌دم. خدایا! اوجش چیه؟ خدا می‌گه: من شما رو همسایه امام حسین (علیه‌السلام) تو همین دنیا می‌کنم، چی دیگه بهتر از این. خدا می‌گه: من شما رو هم نشین اولیاء تو همین دنیا می‌کنم.

گام بعدی: دعا برای ظهور

" اللهم أرني الطلعة الرشيدة و العزة الحميدة... " تا آخر.

تو زندگی مهدوی دعا برای ظهور، اصله. انسان منتظر همین جوری که خودش داره آماده می‌شه برای بازگشت، برای زندگی با امام زمان، برای زندگی با اهل بیت... چون هر ۱۲۴۰۰۰ پیامبر برمی‌گردن، همه امامان برمی‌گردن، همه خوبان عالم برمی‌گردن، چپ و راست رو نگاه می‌کنی با خوبانی. (شما یه موقع حرم میرید، هم از زیارت دلتون باز می‌شه، هم تو حرم خوبان رو می‌بینید، نشاط پیدا می‌کنه. آدم، آدمای خوب رو می‌بینه نشاط پیدا می‌کنه) اثر رجعت اینه که آدم صبح تا شب با اولیای خدا می‌چرخه. لازمه اش مؤمن محض شدن، استقامته، مؤمن درجه یک شدن، ذهنش درگیر هیچی از دنیا نباشه، هر چی رخ داد، رخ داده. هر کی هر چی می‌خواد بگه، بگه، اما ما مسیر حق رو بریم، و این سخته.

متدینین ما گاهی تو ازدواج می‌لنگن، گاهی می‌گن یک شب هزار شب نمی‌شه، گاهی تو جهیزیه می‌لنگن، گاهی تو مراسم می‌لنگن. یه جوان مشهدی می‌گفت: می‌خوام عروسی کنم، نمی‌کنم. گفتم: چرا؟ گفت: چون خرج عروسی بیست میلیونه. گفتم: خوب عروسی نگیر، گفت: نمی‌شه. گفتم: این نمی‌شه رو خدا می‌گه یا خلق می‌گن؟ گفت: خلق می‌گه. گفتم: «دور خلق خط بکش، وارد زندگیت شو» گفت: نمی‌شه، گفتم: بیخود حرم نرو، بیخود نماز نخون، بیخود زیارت نکن. تا موقعی که می‌گی نمی‌شه، حرم رفتنت مُفته. تو حرم میری انرژی از خدا بگیری، بگی می‌شه. تو نماز می‌خونی میگی الله اکبر که بگی می‌شه. ما تا دور خلق خط نکشیم به خدا نمی‌رسیم.

یه امتحانه، دختر ما متدینه، دوره ی مهدویت میاد، کلاس مهدویت میاد، حجابش، عفافش، نماز شبش... اما بعد تو مدل یخچالش گیر میفته که یخچالم این باشه یا اون باشه، این باشه اونجوریه، اون باشه اینجوریه. نمی‌گه یخچال یخچاله، حالا بالاخره یه جوری می‌شه. گرفتاره... نمی‌گم بد بگیرم، خوب بگیرم، خوب استفاده کنم، لیوان بذارم آب یخ بیاد راحت تر می‌خورم، حرف من اینا نیست، حرف من اینه که گاهی ذهن گیر یخچاله، گاهی ذهن گیر تلویزیونه، گاهی ذهن گیر رنگ قالیه. قالی خوب

بشینم نمی‌گم خوبه یا بده، ذهن گیره. **ذهنی که گیره نمی‌تونه به امام زمان فکر کنه.** به در و دیوار بزنه نمی‌تونه. ذهنی که گیره نمی‌تونه به مسائل مهم فکر کنه. تا اون گیره رو حل نکنیم نمی‌تونیم اُفقمون بالا باشه. بزرگان تو رجعت برمی‌گردن، باید بزرگ شد تا برگشت.

" **اللهم ارنی الطَّلَعَ الرَّشِيدَةَ** " دعا برای ظهوره. زندگی مهدوی دعاش پر رنگه و دعا اثر داره و دعا فرج رو نزدیک می‌کنه، روایت قوم بنی اسرائیل رو همه قطعاً حفظید.

گام آخر تو زندگی مهدوی تو دعای عهد: ترسیم سیمای حکومت

" **وَاعْمُرِ اللَّهُمَّ بِهِ بِلَادَكَ** " آبادی زمین. " **أُخِي بِهِ عِبَادَكَ** " اگر می‌خوایم جامعه منتظر بشه، جامعه ای منتظر میشه که حکومت رو بشناسه. شما چرا صبح جمعه‌ای اومدین دوره مهدویت؟ شما بگین، برای چی اومدین مهدویت؟ اُفق، زمینه سازی ست، درسته؟ می‌خواید زمینه ساز بشید (شما بزرگواران همه با این نگاه آمدید)، اگر برای کمال آمدم، چون مقدمه زمینه سازیه، آدم بزرگ می‌تونه زمینه سازی کنه، می‌روم تا زمینه سازی کنم.

می‌خواید زمینه‌سازی کنید راه کارش اینه: **حکومت رو بشناسید و به دیگران بشناسونید**، دعای عهد حکومت رو قشنگ وارد شده (۷۰ درصد بچه دبیرستانی های استان مذهبی گفتند: دلمون نمی‌خواد این هفته ظهور باشه. چرا؟ چون آقا میاد گردنمون رو می‌زنه. تو یکی از برنامه‌های سیما یک خانمی پیامک داده بود، ۳۵ سالمه، ۳۰ سال دعای عهد می‌کردم آقا نیان! یعنی از ۵ سالگی شروع کرده بود! و الان امروز مثلاً بحث برنامه رو گوش دادم متوجه شدم اشتباه می‌کردم، اشتباه ۳۰ ساله ام رو چه جوری جبران کنم... چرا؟ چون از بچگی به این گفتن: امام زمان میاد جنگه، خون می‌ریزه، تو هم کشته میشی. از بچگی ترسیده، یکمی متوجه شده بود که امام مهربانی ها میاد، رحمت واسعه میاد. او کسی میاد که بناش کشتن نیست، بناش نجات دادنه، بناش عدالته)

دعای عهد قشنگ می‌گه: " **وَاعْمُرِ اللَّهُمَّ بِهِ بِلَادَكَ** " ، زمین آباد می‌شه، بندگان به حیات می‌رسن ، " **وَ أُخِي بِهِ عِبَادَكَ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَ قَوْلِكَ الْحَقَّ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ فَاطْهَرِ اللَّهُمَّ لَنَا وَلِيكَ وَابْنَ بِنْتِ نَبِيِّكَ الْمُسَمَّى بِاسْمِ رَسُولِكَ حَتَّى لَا يَظْفَرَ بِشَيْءٍ مِنَ الْبَاطِلِ إِلَّا** " باطل هلاک بشه یا از بین بره ، " **وَ يُحَقِّقْ الْحَقَّ** " بعد روشنی چشم پیامبر تا آخر... حدود ۱۵ صفت رو میگه. **می‌خواید منتظر بشیم، باید حکومت شناس بشیم.** شما وقتی بدانید... یه کسی می‌گفت: (من همه

نماز رو مسجد می خونم. گفتم: واسه چی؟ گفت: آخه آدم مسجد میره خدا بغلش می کنه، گفتم ما همه چی شنیده بودیم الا بغل کردن خدا. گفت: مگه روایت نداریم کسی وارد مسجد میشه، خدا بهش خوش آمد می گه. گفتم: چرا داریم، "حق علی المَزورُ أَنْ يُكْرِمَ زَائِرَهُ" (وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۴۸۲، بحار الانوار، ج ۸۱، ص ۶) مَزور اکرام می کنه زائرش رو. گفت: اکرام خدا بغل کردن می شه دیگه! می گفت: من خوش آمد خدا را تو ورود به مسجد می فهمم، اینو بهش گفتن مسجد بری خوش آمد می گن بهت، مسجد بری جزء عمرت حساب نمی شه، میره مسجد...

چرا جامعه ی ما برای انتظار دغدغه ای نداره؟ یا کم داره؟! چون حکومت رو نمی شناسه. یکی از بستگان ما داشت می رفت مکه، یه بچه ای بدو اومد گفت: عمو داری میری مکه برای ظهور دعا کن. هر کی یه حاجتی داشت، همون سالهایی که راه مکه باز بود، یکی برای کنکورش، یکی برای بدهکاری، یکی برای ازدواج، این اومد گفت برای ظهور دعا کن، اصلا حال همه مون رو عوض کرد. بعد من به مامانش گفتم: چرا بچه ات اومد به عموش این گفت؟ گفت: من هر شب این بچه که می خواد بخوابه یه شعر مهدوی براش می خونم و اینقدر از ظهور و خویبای ظهور گفتم که این دائماً از من می پرسه که این ظهور کی رخ میده؟

ما باید برای ظهور چه کار کنیم؟

این نقش مادری، به جای اینکه دائماً به بچه بگه مهدوی باش، امام زمانی باش، غیبت طول کشیده، آقا بیاد... **غیر مستقیم عشق امام رو تو دلش میندازه**. یه راننده تاکسی می گفت: یک پدر و بچه سوار شدند، بچه رو کرد به باباش، گفت امام زمان بیاد منم می گشه؟ یعنی از مجلسی که میومدن اون سخنران قشنگ جا انداخته بود که امام زمان می گشه، همه رو هم می کشه، برای بچه، گیر بود که من بچه چیکار کردم که امام زمان منو هم ... گفت با بابا بحثش تا مقصد همین بود، که بالاخره برای چی؟ چرا؟ که گفت من وارد صحبت شدم و براش توضیح دادم که امام کیه و اینا که... بگذریم، اینو جا بندازیم: **حکومت رو جا بندازیم**، دعای عهد اومده جا انداخته، دعای ندبه جا انداخته، ادعیه مهدوی به طور طبیعی، شاخص ادعیه ی مهدوی، بیان اوصاف حکومت امام عصر (علیه السلام) و چه اوصاف قشنگی.

می گفت: امام زمان میاد میگه این زنت نیست، این بچته نیست، این خونهت نیست، طرف میگه ما چاکر حضرت مهدی هم هستیم ولی اگه بناست بیاد زن و بچه و زندگی ما رو بگیره، بعد از مرگ ما بیاد، آبرومون می بره. حتی من یادمه یکی از علماء می گفتند «یعنی چی که میگه یک نفر به طرف خیمه امام زمان (علیه السلام) حرکت کرد، بعد بارون گرفت، بعد گفت من صابونام داره از بین میره، برگردم به دنبال صابونام باشم، بعدش منصرف شد، بعد به خیمه امام زمان (علیه السلام) رسیدند، گفتند اونو راهش ندید اِنَّهُ رَجُلٌ صابونی... یکی از علماء فرمودند مگر امام زمان (علیه السلام) ضرر ما رو می خواد؟! بله این تعلقش اشتباه

بوده، گیرِ صابون بودنش اشتباه بوده - نمی‌خوام جریان رو رد کنم - جریان شاید به احتمال قوی هم درست باشه، این داره به دیدار ما میاد، اما ذهنش گرفتار صابونه، اما اینورش رو هم تصور داشته باشیم که امام ضررِ مخلوق رو نمی‌خواد...»

ما آمدیم امام را مطرح کردیم که حکومتش رو جا بندازیم، کدام حکومت؟ دعای عهد این کار رو کرده:

تو زندگی مهدوی این هفت، هشت گامی که مطرح شد، هر کدومش رو برایش برنامه‌ریزی کنید، می‌خوایم کلاس بریم، می‌خوایم تدریس کنیم، می‌خوایم تو خانه بحث کنیم، یک مسجدی من دیروز رفتیم، دیدم دعای عظم البلاء پوستر شده دور راهرو مسجد دعای عظم البلاء قشنگ ترجمه شده بود نصب شده بود، یک کسی میاد دعا رو می‌فهمه و میره، آدم یک عمری دعای عظم البلاء رو خونده، منم تقریباً همه ی متن هاش رو وایستادم خوندم دیدم آدم اگه ۱۰ دقیقه وقت بزاره دعای الهی عظم البلاء رو یاد گرفته. شما یه موقع میاید کار این جوری می‌کنید (نصب دعا و ترجمه اش در مسجد مثلاً)، می‌گید بسم الله الرحمن الرحیم من می‌تونم این کار مهدوی رو انجام بدم.

زیارت آل یاسین

جریان زیارت آل یاسین:

یک کسی بود به نام حمیری، آقای حمیری در دوران غیبت صغری زندگی می‌کرد، گاهی سوالی برایش می‌پوش می‌نوشت میداد به یکی از نواب، اونها هم می‌رسوندند به حضرت و جواب رو می‌آوردند، یک بار حضرت جواب سوالات حمیری رو نوشتند که سوالاش معمولاً مسائل احکامی بود، و اونجا خودشون برایش زیارت آل یاسین رو نوشتند. زیارت آل یاسین هدیه امام زمان (علیه السلام) به همه ماست. حمیری از امام زمان (علیه السلام) طلب زیارت نکرده بود، امام زمان (علیه السلام) اینقدر به فکر ما هستند که فهمیدند دوران غیبت، ما نیازمند به ارتباطیم، خودشون زیارت آل یاسین رو به همه ما هدیه کردند.

گام اول: می‌گن زیارت آل یاسین راهکارهای پیوند با امام زمان (علیه السلام) است.

برای پیوند با امام زمان (علیه السلام) چه راهکارهایی وجود دارد؟

راهکار اول: امام شناسی: تو زیارت آل یاسین ۱۹ صفت حضرت حجت آمده. این ۱۹ صفت فی الجمله یه دوره امام شناسیه، برای پیوند با امام باید امام را شناخت، به ما گفتند حُبُّ الله وَ حُبُّ الدُّنیا لَا یَجْتَمِعَانِ فِی قَلْبٍ اَبَدًا، محبت خدا و دنیا با هم در یک دل جمع نمی‌شه، محبت خدا کی میاد؟ وقتی معرفت خدا بیاد. معرفت، مقدمه محبت. عشق امام زمان (علیه السلام) کی میاد؟ وقتی امام رو بشناسیم تا امام رو نشناسیم نمی‌تونیم عاشق بشیم، به مقدار علاقه‌مون شناخت داریم، به مقدار علاقه‌مون شناخت

پیدا می‌کنیم، یا به مقدار شناختمون علاقه داریم، علاقه‌مون رو امتحان کنیم، علاقه سبب اطاعت میشه. انسان مطیع، امام را می‌شناسد.

اگه تو زیارت آل یاسین اومده داعی الله، باب الله، دِيَانَ دِينِه، خَلِيفَةَ الله، ناصِر حَقِّه، حُجَّةَ الله... اینها برای امام شناسیه، اگر جامعه اطاعت نمی‌کند چون امام را نمی‌شناسد، اصلا معرفت محبت میاره و محبت اطاعت میاره، آل یاسین مقدمه ی اطاعت از امامه، آدم آل یاسینی ناخواسته مطیع میشه، بهش میگن چرا؟ میگه چون من اوصاف امام رو می‌دونم، آدم عاشق، کاملا مطیعه.

گام دوم: بیان حالات امام: ۱۸ حالت مطرح شده تو آل یاسین:

تو بیان حالات، پیوندمون دائمی می‌شه. این دائمی بودن خیلی مهمه، السَّلَامُ عَلَیْكَ حَیْنَ تُصَلِّی وَ نَقَنْتُ.. تَرَكَعُ وَ تَسْجُدُ.. تُحَلَّلُ وَ تَكْبَّرُ.. فِی اللَّیْلِ وَ فِی النَّهَارِ.. تُصَبِّحُ وَ تُمَسِّی..

اولش نمیگی السَّلَامُ عَلَیْكَ بِجَوَامِعِ السَّلَامِ! آدم عاشق که به معشوقش می‌رسه میگه قربون چشمت برم، قربون ابروت برم، قربون گوشت... اصلا عشق بازی اینجوریه، نمی‌گه فدات بشم، و تموم. آدم با هر کی حرف میزنه، میگه نتیجه‌ش چی شد؟ الا اینکه با عشقش صحبت کنه، عاشق و معشوق وقتی از هم جدا میشن، نمیگن "ما دو ساعت با هم صحبت کردیم نتیجه‌ش چی شد؟ چی دستگیرمون شد؟ این بحث ما چه فایده‌ای داشت؟" میگن «همین که ما با هم حرف می‌زدیم این خوب بود» به عاشق و معشوق بگی صحبتت ۵ ساعت طول کشید، میگه همین دیالوگه خوب بود. شما همین دوره مهدویت هم که میای ها، ظهرداری میری بیرون میگی خب چی شد؟ چی گیرم آمد، نه، هر جا یه مهمونی میری منتظره نتیجه‌ای، با یه کسی گفت و گو می‌کنیم... اما آدم کسی رو که دوستش داشته باشه تو گفت و گو منتظر نتیجه نیست منتظر همین دیالوگه هست، دلش می‌خواد گفت و گو تمام نشه...

عشق بازی با امام زمان (علیه السلام) به گونه‌ایست که تو آل یاسین این دیالوگ همین جور داره ادامه پیدا می‌کنه نمی‌گیم "السَّلَامُ عَلَیْكَ حَیْنَ تُصَلِّیَ تَمُوم، تُصَلِّیَ هَمُونَ تُصَلِّیهِ، نَقَنْتُ هَمُونَ تُصَلِّیهِ... " پس چرا تکرار میشه؟! امام زمان (علیه السلام) یه جورایی دارن به ما یاد میدن که پیوندتون با من چگونه پیوندی باشه؟ می‌خوای دائمی باشه باید عاشقانه باشه. خدایا دل ما را برای یوسف فاطمه تنگ بگردان، جدی خدا کنه این طوری باشه...

بعد از بیان حالات عرضه اعتقاداته، واضح‌تر بگم:

بیان اعتقادات: اعتقادات رو برای امام زمان (علیه السلام) عرضه می‌کنی و به امامت می‌گی مواظب اعتقادات باشه اُشْهَدُكَ یا مُوَلَّایَ آقا شما رو گواهی می‌گیرم به توحید اعتقاد دارم، به نبوت اعتقاد دارم، به امامت اعتقاد دارم، اسم ۱۲ امام رو میاری، به

رجعت اعتقاد دارم، به معاد اعتقاد دارم، یک دور اصول دین رو بیان می‌کنی. چرا امام رو شاهد گرفتن؟ به موقع کربلا می‌رفتم به استادمون گفتم بهترین دعا تو حرم‌ها چیه؟ گفت اعتقادات رو بر هر امامی عرضه کن، از اون امام بخواه حافظ دینت باشن، این واقعا مهمه، آدم بر امام حی و حاضر اعتقاداتش رو عرضه کنه. توحید، نبوت، امامت (۱۲ امامی بودن)

گام بعدی تولی و تبری است: تهش ولایت‌پذیریه.

من به دبیرستانی خیلی وقت پیش رفتم، پای تخته نوشتیم، **خوشبخت کیست؟** هر کی یه چیزی گفت، بعدش گفتم آل یاسین می‌گه **سَعِدَ مَنْ أَطَاعَكُمْ** شاخص خوشبختی اطاعت، **مطیع اهل البیت خوشبخته**، نه فقط در آخرت در دنیا هم می‌گه، ما این رو باید جا بندازیم، این رو باید بپذیریم، بزرگواران خوشبختی با ولایت‌پذیریه، **سَعِدَ مَنْ أَطَاعَكُمْ وَ شَقِيَ مَنْ خَالَفَكُمْ فَالْحَقُّ مَا رَضِيْتُمْوَهُ وَالْبَاطِلُ مَا أَسْخَطْتُمْوَهُ وَالْمَعْرُوفُ مَا أَمَرْتُمْ بِهِ وَ الْمُنْكَرُ مَا نَهَيْتُمْ عَنْهُ ...**

امام زمان (علیه السلام) هفت هشت بار این جملات رو تکرار می‌کنن، می‌خوان بگن می‌خوای به جایی برسی، باید ولایت‌پذیر باشی. یک روز آدم غصه می‌خوره به کم سلام بودنش، به کم حرم رفتنش، به کم ارتباط برقرار کردنش...

و در آخر:

یار شدن : **نُصِرْتِي مُعَدَّةً لَكُمْ** عصاره آل یاسین یک کلمه است، نمی‌گه **اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَعْوَانِهِ وَ أَنْصَارِهِ**، در دعای عهد می‌گفتی من رو یار بگیر، اینجا میگی یاری من چی شده؟ **یاری من آماده شده است** **نُصِرْتِي مُعَدَّةً**

مودت یعنی چه؟ یعنی دوستی همراه با عمل، آدم یه موقع به یک کسی می‌گه دوستت دارم، یه موقع دوست داشتنش رو نشون میده، عمل. **مَوَدَّتِي خَالِصَةً لَكُمْ** مودت یعنی دوستی با عمل، امام زمان (علیه السلام) روی لقمه شبهه‌ناک حساسه، حساسن، تاکید مکرر هم می‌کردند. طرف، لقمه شبهه‌ناک نمی‌خوره، می‌گن چرا؟ می‌گه چون نمی‌تونم با امام فاصله بگیرم، می‌گن مگه چی میشه؟ قرآن می‌گه، **كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا** (مومنون ۵۱) اول می‌گه از حلال بخور، بعد می‌گه عمل صالح انجام بده، خدا قبل از اینکه بگه عمل صالح انجام بده، می‌گه تا لقمه‌ها شبهه‌ناک باشه نمی‌تونن عمل صالح انجام بدی، **كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ** خدا می‌گه **الرِّزْقُ يُبَيِّنُ فِي الدُّرِّيَّةِ لَقْمَهُ** تو نسل اثر میزاره، این طبیعیه.

وقتی می‌گه **مَوَدَّتِي خَالِصَةً لَكُمْ** من دوستتون دارم، می‌گن نشونه اش چیه؟ می‌گه من تو لقمه‌ها دقت می‌کنم از شما فاصله نگیرم! من لهویات گوش نمی‌کنم با شما فاصله نگیرم! بهش می‌گن این رو گوش بدی چی میشه؟ می‌گه هیچی، یک قدم از امام دور میشم!

این خاطره مشهد برام اتفاق افتاد: جوانی تو حرم امام رضا (علیه السلام) به شدت گریه می کرد، نشسته بود تو حرم خم می شد، پا می شد و همین طور اشکش جاری بود یه لحظه سرش رو بلند کرد دید یه شیخی بغلش نشسته... منم دیدم این حالش این جوریه گفتم چی شده؟ گفت من دیشب با رفقای دانشگاه نشسته بودیم غیبت استادمون رو کردم، خواستم یکم بهش روحیه بدم گفتم خب برو حلالیت بطلب، غیبت حق الله و حق الناس، حق الناس رو حلالیت بطلب، حق اللهش هم استغفار کن، بعد گفت حاج آقا مگه شما نمی گید امام زمان (علیه السلام) از پدر و مادر بیشتر دوسمون داره، مگه نمی گید امام زمان (علیه السلام) چی چی چی... چند تا از این تیپ روایات برام خوند، گفت من دیشب تا حالا ناراحتم که امام رو ناراحت کردم، الان تنها کاری که به ذهنم رسید این بوده که پیام امام رضا (علیه السلام) رو واسطه کنم پیش فرزندشون من رو شفاعت کنند. این چیزی بود که خودم تو حرم دیدم، اگه یه کسی برام تعریف می کرد خیلی قبولش برام سخت بود، یک جوون دانشجو، با رفقاش می شینه غیبت می کنه، نمی گه جهنم میرم، نمی گه بهشت میرم، می گه امامم دیشب چی شدند؟ ناراحت شدند.

میگه من این موسیقی رو گوش بدم نمی گه چی میشه، نمی گه دوران پُست مدرنه باید این جور یه بود، نمی گه من این نگاه رو کنم چی میشه... می گه امام، بابای منه، شما وارد جلسه ی دینی میشی، فرزندتون رفته باشه شاد میشی، می گن دلخوشیت به خاطر چیه؟ میگی چون بچه ام جلسات خدایی میره، اعمال صالح پیدا کرده، رشد کرده... بزرگواران هر کار خوبی که ما می کنیم کیفش رو کی می بره؟ امام زمان (علیه السلام)، شما نماز می خونی او حال می کنه، شما کار خوب انجام بدی او حال می کنه، عین پدری که از عبادت فرزندان لذت می بره... از اون طرف! ما گناه می کنیم، امام اذیت میشن، ما تند می کنیم امام اذیت میشه، ما خودخواهی می کنیم امام اذیت میشه، ما حسادت می کنیم او اذیت میشه...

خدایا روز جمعه ست، ماه ذی القعدة است به نورانیت حضرت معصومه (علیها السلام)، به نورانیت امام رضا (علیه السلام) دهه کرامته، واقعا بهترین لطفی که در حقمون میشه، به خاطر آرامش حضرت مهدی (علیه السلام) توفیق ترک گناه به همون عنایت بفرما، و خدا کنه جدی عمل عبادیمون بیشتر بشه، عمل مهدوی مون بیشتر بشه، امام زمان (علیه السلام) بیشتر حال کنن، من بلد نیستم اخلاق گفتن، این دیگه کار اساتید اخلاقه، ولی پدری که مثلا ۵ تا بچه خلافکار داشته باشه، یا مادری که این جور یه باشه، قاطی بچه هاش یه بچه ای که مثبت باشه، همون یکی، بیشتر غم اونا رو می پوشونه...

عالم دوران غیبت امام زمان (علیه السلام) رو بهتره بگیم دوران غربت حضرت مهدی (علیه السلام)

امام تو این غیبت، واقعا غریبه، شما اگه تو یه شهری برید غریب باشید این اذیتتون می کنه، می گید دور از خانواده بودن یک طرف، تنها بودن یک طرف، امام حسین (علیه السلام) وقتی حضرت مهدی (علیه السلام) رو معرفی می کنند وَ یَكُونُ الْمَهْدِي الشَّرِيدُ الْوَجِيدُ الْمُؤْتَرُ بِأَبِي... امام حسین می گن پسر مهدی آواره ی تنهای رهاشده است، خیلیه ها. ما تو عاشورا به امام

حسین (علیه السلام) می‌گیم والوترالموتور، امام حسین (علیه السلام) در مورد حضرت مهدی (علیه السلام) می‌گن او آواره تنهای رها شده است، حالا که این جوروی یک عمل معنوی ما به امام زمان (علیه السلام) حال میده...

دعای عهد:

دعای عهد از چه کسی وارد شده؟

دعای عهد مال امام صادق (علیه السلام) است، زیارت آل یاسین مال امام زمان (علیه السلام) بود...

اللهم کن لولیک ... :

دعای **اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكَ** مال **کدوم امامه؟** معلوم نیست. یعنی دقیقش معلوم نیست، اما از **امام صادر شده**، قطعیه که مال یکی از چهار امام آخر، غیر از حضرت حجتیه.

یکی از معتبرترین دعاها دعای **اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكَ** است ما چهار کتاب اصلی روایی داریم توی دو تاش دعای **اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكَ** آمده، هم در کافی کلینی آمده، هم در تهذیب شیخ طوسی، یعنی اونا با اینکه کتاب رواییه، این دعا رو نقل کردند.

اما، **زمان دعا: یعنی کی این دعا رو بخونیم؟**

بهترین زمان توی این دوازده ماه کی است؟ شب قدره، گل زمانها شب قدره، جالبه روایت امام اینه که تکرار می‌شود، **فِي لَيْلَةِ ثَلَاثٍ وَعِشْرِينَ (در شب بیست و سوم)** عملی که تو شب قدر گفتند تکرار بشه و گفتند **قائما، قائدا وَ عَلَى كُلِّ حَالٍ** هر جوروی می‌تونی هر چی می‌تونی بخون، شب ۲۳ ماه رمضان، اصل دعای **اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكَ** مال بهترین زمان ساله، نگفتند یک بار بخون، نگفتند ۱۰۰ بار بخون، گفتند نشسته می‌خونی خسته می‌شی، بخواب، خوابیدی خسته می‌شی، **بایست وَ كَيْفَ أَمَكَّنَكَ قَائِمًا، قَائِدًا وَ عَلَى كُلِّ حَالٍ** تو بخون هر جوروی برات امکان داره بخون، آدم شب قدر پیوسته این دعا را بخواند، **چون شب قدر، شب امامه**، شب قدر عرضه اعمال به امامه، و دعا دعا برای فرج امامه...

جمله‌ای داره دعای **اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكَ** که هیچ دعایی این جمله رو نداره اینه: **وَ مَتَى حَذَرَكَ مِنْ دَهْرِكَ** هر لحظه‌ای از روزگار که به سوی تو آمد، بعضی می‌گن مراد از **حَذَرَكَ** هر لحظه‌ای از روزگار که دعا به ذهنت خورد، یعنی همین الان که دعا به ذهنتون می‌خوره، بخونی، بعضی می‌گن اختصاص به شب ۲۳ نداره، تو همه‌ی زمانها هم میشه خوند، نتیجه‌ش هم یک چیز میشه، کی دعای **اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكَ** بخونیم؟ همیشه...

آیت‌الله وحید یک موقعی جلسه‌ای بود، گفتند در شروع کلاس، شروع درس، شروع سخنرانی، شروع مباحثه، شروع کار، در مغازه، اونایی که کاسب هستید... یک اللهم کُن لَوْلِيَّكَ نصب کنید، اونایی که مدرسه رو اختیار دارید توی کلاس‌ها، این دعاها باید خیلی خوانده بشه... یه زمان خوب بگم؟ قنوت نماز، یکی از قنوت‌ها مون رو مقید بشیم اللهم کُن لَوْلِيَّكَ بخونیم.

چه کسی شب جمعه حرم امام حسین (علیه‌السلام) بوده؟ من این سفر حرم امام حسین (علیه‌السلام) شب لیلۃ الرغائب کربلا بودم، دیدم امام جماعت تو قنوت نماز - گمانم نماز مغرب بود - شروع کرد به اللهم کُن لَوْلِيَّكَ خوندن، تمام جمعیت هم خوندند، اصلاً گفتم می‌ارزه آدم شب جمعه کربلا باشه این حال اللهم کُن لَوْلِيَّكَ رو ببینه، شاید بشه اینجا حرم‌ها، مسجدها جا بیافته، مثلاً شب جمعه، امام جماعت میره به قنوت اصلاً مسجد زمزمه ی اللهم کُن لَوْلِيَّكَ برداره، اونجا خیلی دیدم باصفاست. این دعا رو روش کار کنیم، دعا اثر داره...

یکی از علماء گفت تمام آرزوم اینه که بگن ثمره ی عمرت این بود که یک دقیقه فرج نزدیک شد، واقعا دعا اثر داره، اگر جدی ضجه بزنیم آقا میان، من یه موقعی همین مشهد به یه عده‌ای گفتم، اگر ۳۰، ۴۰ نفر مقید بشن ۳۰، ۴۰ صبح برن حرم، نیم ساعت برای دعا برای ظهور وقت بگذارن، فرج یقیناً خیلی نزدیک‌تر میشه، دعا برای فرج‌ها

یعنی شما چه جور می‌گید ۷-۸ میرم مباحثه، ۱۰-۱۱ میرم فلان کار رو انجام میدم، طرف برن یک ۳۰، ۴۰ نفر بشن، بگن ما صبح‌ها ۴۰ روز ۷-۸ باید بریم حرم و برای ظهور دعا کنیم، این اتفاقات بیفته، چون گفتم تو بحث قبلی، بعضی چیزها برامون حل شده نیست، کارهای این جور هم ساخته، جدیت توش نیست، ما دعا برای ظهور می‌کنیم اما تعارف که نداریم، دعا طفیلی اعمال‌مونه، من منبر میرم، آخر منبر میگم خدایا ظهور امام زمان (علیه‌السلام) را نزدیک بفرما، طفیلی کارمه، ما دعا برای فرج می‌کنیم، میریم حرم زیارت، کنار زیارتمون خدایا فرج امام زمان (علیه‌السلام) را نزدیک بفرما، امام رضا (علیه‌السلام) اومدیم حرم شما دعا می‌کنیم، اما دعا اصل نشده، دعا برای ظهور باید یه اصل بشه تو زندگی...

دعا، خواندن نیست، خواستن است

برام خیلی عجیب بود. گفت: لیلۃ الرغائب یه جوونی تو حرم امام حسین (علیه‌السلام) خیلی گریه می‌کرد، یه کمی رفتیم تو نخ این جوون دیدم واقعا چه شده این جور ضجه می‌زنه؟! یکم آرام شد مشغول گفت و گو شدیم با هم، ته گفت و گو این بود: فهمیدم این جوون ایرانی برنامه‌ریزی کرده، "چون شنیده لیلۃ الرغائب شب آرزوهاست، شب امیده، بهترین آرزو هم فرج امام زمان (علیه‌السلام)، از اون طرف هم شنیده بودم دعا تحت قبه امام حسین (علیه‌السلام) چیه؟ مستجاب" می‌گفت: این در اون در زد که لیلۃ الرغائب کربلا باشم، ۱۲ رکعت نماز لیلۃ الرغائب رو تو صحن خونده بود، صحن همین فضا بسته حرم و اومده بود حرم دیدم دغدغه‌ش فرجه، یعنی از ایران پاشه بیاد کربلا، لیلۃ الرغائب هم بیاد، فقط برای اینکه برای ظهور حضرت دعا کنه و واقعا این نفس هاست که حفظمون کرده، هممون رو، همین که الحمدلله تو ایران یه جوون‌های این جور داریم که کم هم نداریم، دعا برای ظهور باید عین مطالعه مهدوی، عین کلاس مهدوی، عین دوره مهدوی یک اصل در زندگی شود.

راوی میگه ظهر جمعه‌ای بود رفتیم خدمت امام کاظم (علیه‌السلام)، دیدم آقا نماز جعفر طیار می‌خوندند، صبر کردم نمازشون تمام شد، بعد دست به دعا برداشتن، دیدم دارن برای ظهور دولت کریمه ی الهی، برای فرج دعا می‌کنند. امام کاظم (علیه‌السلام) ظهر جمعه نماز جعفر طیار می‌خوندند برای فرج دعا می‌کنند، بهترین عمل هم تو حرم، نماز جعفر طیاره، بهترین زمانش هم قبل از ظهر جمعه است، میشه تصمیم گرفت، خدایا توفیقش رو بده چنین تصمیمی بگیریم، آدم ماهی یک‌بار، دو هفته یک‌بار، قبل از ظهر جمعه حرم باشه، فقط برای دعا برای ظهور **مَتَّى حَضَرَكَ مِنْ دَهْرِكَ** قنوت نماز مون خوبه این جور باشه.

اسم دعا چیه؟ اسم دعا، سلامتی یا فرجش خیلی فرق نمی‌کنه، اسم دعاها ماثور نیست، یعنی از امام وارد شده نیست، اسم دعاها رو خودمون گذاشتیم، الان مشهور به سلامتی ما هم بگیریم سلامتی، الهی عَظُمَ الْبَلَاءُ مشهور به چیه؟ به فرجه، یک کسی می‌گفت ما شش ماه تو مسجد مون کار کردیم، همه فهمیدند الهی عَظُمَ الْبَلَاءُ فرجه، اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكَ سلامتی، گفتم تو دیگه از من بیکارتر بودی. حالا مثلا مردم دعای الهی عَظُمَ الْبَلَاءُ بگن سلامتی، اینا مشکل ما نیست، اسمش مهم نیست، روایت اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكَ گفته، نشستن و یا پا شدن وارد نشده، اما ادبه، من نمی‌گم پا شیدها، ولی یکی از اساتید بزرگوار توی یکی از جلسات تو اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكَ چند نفر بلند شده بودند، فرموده بود بدعته غیردینه، بعد با اون استاد بزرگوار صحبت می‌کردیم، دیدم اونم دغدغه داشته، اونم روی علاقه دینی گفته، گفتم نه این ادبه، یک کسی دوست داره اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكَ میگه پاشه، روایت نداریم پاشید، توی اون قاف الف همزه می‌میش هم خیلی سند محکمی نداریم اما ادبه، ادب که خوبه

فرازهای اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكَ : فرازش رو چند قسم کنم :

فراز اول دو صفت از حضرت مهدی (علیه‌السلام) اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكَ الْحُجَّةُ بن الحسن: وصف اول: ۱. **ولی بودن** ۲. **حجت بودن**. پس امام شناسی شد: این امام شناسی خیلی مهمه.

فراز دوم صلواته، روایت: اول اَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ بگو، بعد صلوات بفرست، بعد دعا رو بخون، تَقُولُ بَعْدَ تَحْمِيدِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ خُوبه قبل از دعا خونده بشه. اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكَ قشنگیش اینه که داخل خود دعا هم یک صلوات اومده، یعنی بهترین ذکر عالم تو دعا اومده، كُنْ لَوْلِيَّكَ الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَ عَلَى آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ این همان اللَّهُمَّ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ است.

فراز بعدی: نکته بعدی **دوامه**، فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَ فِي كُلِّ السَّاعَةِ

ساعة در لغت عرب یعنی چی؟ ساعت در لغت عرب به معنی ۶۰ دقیقه نیست، ساعت به معنی در این زمان و در همه زمان هاست. اینکه گفتند یعنی یک لحظه تفکر، حالا این لحظه می‌تونه یک دقیقه باشه، می‌تونه پنج دقیقه باشه. ساعت، یک مقطع زمانیه.

در فرازهای بعدی: درخواست شش موقعیت می کنید برای امام:

وَلِيًّا وَ حَافِظًا وَ قَائِدًا وَ نَاصِرًا وَ دَلِيلًا وَ عَيْنًا تَهْشُ اَيْنَهُ كَه: خدایا کمک کار او باش، همراه او باش.

خب شما بگید خدا که هست، بله هست اما اینکه ما داریم دعا می کنیم، برای اینکه پیوند خودمون رو ایجاد کنیم، تو همه دعاها هم این حالت هست، این پیونده هست، این ارتباطه هست، این توجه هست...

اینجا یک اشکالی پیش میاد، بعضی ها میگن آقا امام زمان (علیه السلام) که مثلا به سلامت است. یک - امام زمان (علیه السلام) هم مریض میشن، امیرالمومنین هم مریض می شدند، حضرت هم مریض می شدند، پیامبر (علیه السلام) گرفتاری داشتند امام زمان (علیه السلام) هم گرفتاری دارند، جواب: این دعا برای سلامت امام چیه؟ موثره، تازه امام بیش از ۱۱۸۰ سال طول کشیده با همه مشکلات، یک کسی بیاد بحث کنه که آقا این دعا به درد امام زمان (علیه السلام) نمی خوره، او امامه، می گیم **و تَقَبَّلْ شَفَاعَةَ وَ الرَّفَعِ دَرَجَةَ** داریم...

یک مثال قشنگی آقای مصباح می زدند، می گفتند یک لیوان پر آبه، مثلا این چایی الان پره، این وقتی یک کسی الان بیاد پرترش کنه چی میشه؟ سرریز میشه، ایشون می فرمودند اگر می گوید امام پر است وقتی این رو پرت می کنی به سوی خودت برمی گرده، دعای به سوی امام رجوع به خود ما داره، یعنی ما هر چی برای اهل بیت (علیهم السلام) دعا کنیم برگشت به خودمون دارد، واضح تر بگم، هم به امام می رسد هم به خود ما می رسد، این مهمه.

دعای اللهم كُنْ لَوْلِيَّكَ اصلا زیباییش اینه مثل امین الله، زیارت امین الله که توی همه حرمها می خونید، ۱۳ مقام سلوکی رو طلب می کنی، سلامش دو خطه، بعد ۱۳ مقام رو می خوای و اجعل نفسي مطمئنة بقدرک راضية بقضائك مولعة بذكرک و دعایک خدایا من رو به این ۱۳ مقام برسون، یعنی اصلا آدم می بینه یک زیارته ۱۳ مقام مورد نیاز سلوکی توش آمده.

دعای اللهم كُنْ لَوْلِيَّكَ هم خیریشترش به کی میرسه؟ به خودمون می رسه. تو مسیر همراهی اسم شما رو می نویسن، و لِيًّا وَ حَافِظًا وَ قَائِدًا وَ نَاصِرًا وَ دَلِيلًا وَ عَيْنًا خدا همه اینها هست ولی پیوند ماست... اصلا قشنگ تر بگم، شب معراج پیامبر، پیامبر (صلی الله علیه وآله) رفتند معراج، تو معراج حرفهای مهمی زده شده، روایت داریم تو معراج خدا نور حضرت مهدی (علیه السلام) رو به پیامبر نشون داد، به پیامبر اوصاف رو گفت، بعد خدا به پیامبر گفت: **يا محمد احببه** دوشش بدار، خیلیهها، پیامبر بودند! رسول بودند! تو معراج! خدا به خاتم الانبیاء امر کرد **احببه** عاشقش شو، گفت **اِنِّي اِحْبُّهُ وَ اِحْبُّ مَن يَحْبُّ** خدا به نبی خاتم گفت **من عاشقشم و عاشق عاشقشم**، اصلا شاخص عشق به خدا عشق به امام زمان (علیه السلامه)

[می گفت: عاشقی کار دلِ مصلحت اندیشان نیست، قدم اول این راه، جگر می خواهد...]

وقتی خدا می بینه **دغدغه** یک کسی خوندن اللهم كُنْ لَوْلِيَّكَ شده و از خدا طلب می کند سلامتی امام را، همراهی خدا با امام را، خدا هم به خود آدم توجه می کنه.

فراز بعدی: حَتَّى تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا، تا او را ساکن کنی در زمین

امام زمان (علیه السلام) که ساکن زمین هستند، پس چرا تو دعا می‌گید حَتَّى تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا؟ ببینید قید طَوْعًا را که چگونه آمده: حَتَّى تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا وَ تُمَتَّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا تا او رو ساکن زمین کنی در حالی که اهل زمین مطیع اویند، الان زمینیان مطیع حضرت نیستند، اینجا داره یک وصف حکومت رو هم می‌گه: حَتَّى تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا یعنی او می‌آید و زمین و اهل زمین مطیع او میشن در اصل شما دعا می‌کنید، خدایا او ساکن بشه سکونتی که چی باشه؟ همه گوش به فرمانش باشن، تُمَتَّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا...

مدت حکومت حضرت: عدد مشهور ۷ ساله، ولی اگه یک روز هم باشه میاد

حجة الاسلام و المسلمین کفیل

موضوع: ادعیه و زیارات مهدوی

تابستان ۱۳۹۵ هجری شمسی